8

SPEJDERBLADET
VÆBNEREN

EKKO

Jamboreen blev en stor Oplevelse. Det vil de Førere hævde, som laa i den særlige Førerlejr og tog paa Udflugter blandt andet til Charmonlu og Mont Blanc, og det vil alle vi andre, som laa i Sous-Camp Dauphiné sammen med Fillippinere, Hollændere, Englændere og Franskmænd, bekræfte. Vi havde en fortrinlig Tur, hvad ogsaa de følgende Sider af Væbneren vil overbevise alle jer andre om.

Naar jeg sidder og tænker tilbage paa Oplevelsen, er der mange forskellige Enkeltheder, som dukker op, og mange Tanker, der former sig, — og jeg lader nogle Stykker af dem give Genlyd her.

1. Det var dejligt atter at faa slaaet fast, at Spejderbroderskabet er et *Verdensbroderskab.* Vi følte os som een stor Familie, og Masser af Venskaber blev stiftet og skal være med til at skabe Forstaaelse mellem Folkeslagene. Det er jo en af vore Fredsopgaver.

2. Det var forbløffende saa fint, de franske Spejdere havde faaet arrangeret Kæmpelejren. Jeg tager min Hat af for *den fortrinlige Maade, hvorpaa hele Lejrmaskineriet fungerede* og for det enorme Slid, som de franske Ridderspejdere havde for de fremmede Lejrdeltageres Skyld. De klarede det godt, og vi siger dem Tak.

3. Det var rart at mærke, at det danske Hold var en Enhed. Jeg mindes ikke noget Fællesjob, hvor man i mindre Grad har spekuleret paa, om den, man netop var sammen med, var gul eller grøn. Et Haandslag til Ove Holm og Lauritzen og Borges og alle de andre for *godt Samarbejde.*

4. Det var rædsomt at køre gennem Tyskland. Jeg tænker ikke just paa det fjerdeklasses Tog, som vi kørte i fra Padborg uden Vand og Renlighed og Gennemgang og med Snavs og utætte Tage, for vi havde det alligevel fyrsteligt i Forhold til de rejsende Tyskere, der normalt maa staa maset sammen i Kupeerne eller hænge uden paa Vognene. (Jeg saa to staa med deres Cykler paa Trinbrædderne.) Nej, jeg tænker paa *den Nød, vi blev Vidne til:* Hulkindede, blege, trætte Mennesker og tiggende Børn, — og saa ødelagte Byer og knuste Fabrikker. Ruin ved Ruin og kun ind imellem et ubeskadiget Hus, det var Indtrykket i hele Ruhrdistriktet. Det var to Aar efter Krigens Slutning langt værre, end jeg havde drømt om, — og mit Slutresultat paa Rejsen og nu er stadigt det samme:

Vi Danske har Grund til at være taknemmelige paa en saadan Maade, at det kan mærkes.

Men er vi det? S. u.

Kolthoff.

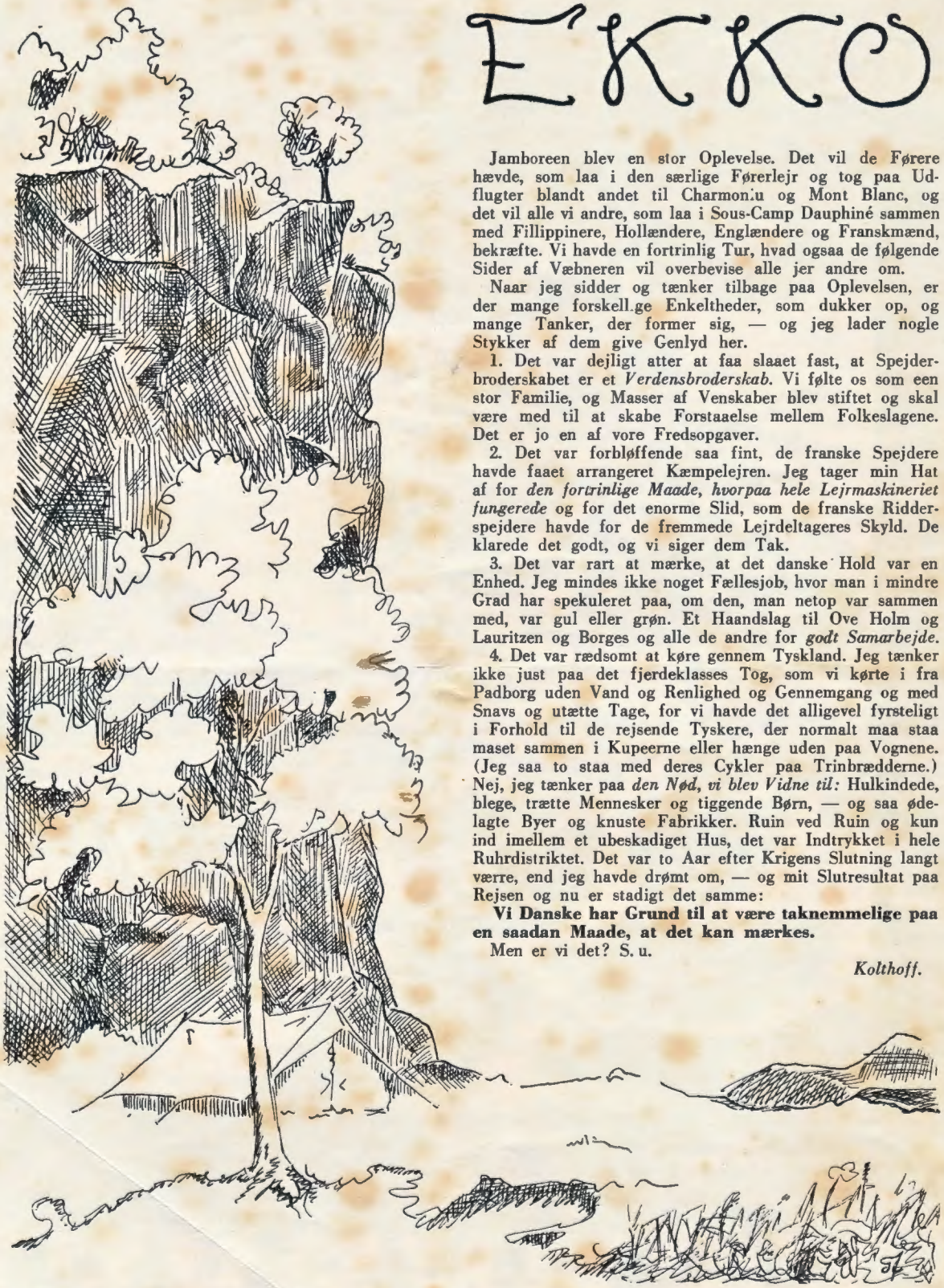

LEVENDE BILLEDER

— om den gældbundne Tjener!

Det hændte i en Sommerlejr, at to Spejdere røg uklar. Det var i Begyndelsen kun for Smaating at regne; men det varede ikke længe, inden der var virkelig Fjendskab imellem dem. Paa Spørgsmaalet om, hvad der var i Vejen, kom Forklaringen som næsten helt bestod af denne Sætning: »Jeg vil altsaa ikke finde mig i det mere!« Det var tydeligt nok alvorligt ment, lige saa alvorligt ment, som da Peter kom til Jesus for at faa Rede paa en lignede Sag. Som de to Spejdere havde Peter en Fornemmelse af, at vel skulde man bære over med hinanden; men der er dog Grænser for, hvad man skal finde sig i.

Da svarede Jesus med disse Ord:

Mat. 18, 23—34: Det er med Himmeriges Rige som med en Konge, der vilde gøre Regnskabet op med sine Tjenere. Da han begyndte paa Opgørelsen, blev een, der skyldte ham ti Tusinde Talenter, ført frem for ham. Og da han ikke havde noget at betale med, bød hans Herre, at han og hans Hustru og Børn og hele hans Ejendom skulde sælges til Afbetaling paa Gælden. Saa faldt Tjeneren ned for ham, bønfaldt ham og sagde: Hav Taalmodighed med mig, saa vil jeg betale dig det alt sammen. Da ynkedes den Tjenérs Herre inderligt over ham og lod ham gaa og eftergav ham Gælden. Men da Tjeneren gik ud, traf han een af sine Medtjenere, som skyldte ham hundrede Denarer, og han greb ham i Struben og sagde: Betal, hvad du skylder! Da kastede hans Medtjener sig ned for ham, bad ham og sagde: Hav Taalmodighed med mig, saa vil jeg betale dig. Men det vilde han ikke; tværtimod gik han hen og lod ham kaste i Fængsel, indtil han betalte, hvad han skyldte ham. Da hans Medtjenere saa, hvad der gik for sig, blev de meget bedrøvede og kom og fortalte deres Herre alt, hvad der var foregaaet. Da kaldte hans Herre ham for sig og siger: Du onde Tjener! al den Gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du saa ikke ogsaa forbarme dig over din Medtjener, ligesom jeg havde forbarmet mig over dig. Og hans Herre blev vred og overgav ham til Bøddelknægtene, indtil han fik betalt alt det, han skyldte ham.

Ti Tusind Talenter — det er mange Penge! Det er lige saa meget som 40 Millioner Kr. i danske Penge. Overfor saadan en Gæld er man fuldstændig prisgivet, der er ikke noget at gøre. Selv om Tjeneren tilbyder at betale efterhaanden, saa ved baade Kongen og han selv, at han aldrig nogen Sinde kan klare Gælden.

Men hans Herre ynkedes inderligt og eftergav ham Gælden. — Saa møder han een af de andre Tjenere. Denne skylder ham 100 Denarer. Det er kun 65 Kr. i danske Penge. Den Gæld var da til at overkomme — og i Sammenligning med de 40 Millioner kun for en Ubetydelighed at regne. Men her er ingen Skaansel! I Fængsel med den anden, trods det, at han bad om at faa Sagen ordnet i Mindelighed.

Denne Lignelse minder os om noget. Nemlig om, at vi har en Gæld til Gud, som vi aldrig i Livet kan faa betalt. Der løber mere paa hver Dag. — Gælden bestaar af alt det, som vi ikke fik gjort, eller som vi gjorde anderledes, end Gud vilde. Det nytter ikke meget, om vi siger til Gud: Jeg skal prøve at klare det — Gud ved godt, at det aldrig kan klares af os; men saa har han da slaaet en Streg over Gælden og eftergivet os den for Jesu Kristi Skyld.

Men saa er der en og anden, der forser sig imod os. Straks farer vi ham i Struben og vil have Ram paa Kalorius. Det kan gøres paa saa mange Maader, for »vi vil altsaa ikke finde os i det mere«. Men var det Guds Mening, da han eftergav os den store Gæld? Nej, Guds Mening var den, at vi overfor hinanden skal vise det tilgivende Sind, saadan som Gud lærte os det gennem Jesus. For hans Skyld tilgiver Gud os, naar vi beder ham om det. Saa skal vi da ogsaa være rede til at tilgive hinanden — ikke tyve Gange, men altid!

Røde Sol.

Skrevet af Spejdere og for Spejdere

Asschenfeldt Sørensen, Aaholm Gruppe, København.

Ved en Motorulykke paa Roskildevej den 20. Juli mistede vi en af vore bedste Ungdomsledere i *Aalholm, Asschenfeldt Sørensen.*

Ved hans Bortgang blev der en Plads tom, som vil blive vanskelig at udfylde for hans Efterfølger. »Ass.« var altid, hvor der var mest at bestille, altid villig, naar der blev kaldt saavel fra Spejderne som fra KFUM.

Vi vil altid mindes »Ass.« som en god og pligtopfyldende Kammerat, som vi alle — og ikke mindst Drengene — saa op til.

Æret være hans Minde!

Jørgen Andersen.

Novra!

Jeg staar ved Hverdagslivets Dør;
men hvis det hele bli'r som før,
har Somrens Løfter løjet!

Svend Rehling.
(Grøn Nr. 134.)

Spejder-Avisen

er denne Gang præget af de mange knippelgode Sommerlejre, som har været holdt rundt omkring paa de allerskønneste Steder i Danmark — og Norge. En Del grønne Spejdere har desuden haft den store Oplevelse at være med enten i Verdens-Spejderjamboreen i Frankrig eller i Ådalslejren, de svenske KFUM-Spejderes Korpslejr, men herom staar der at læse andet Steds i Bladet. Her i »Spejder-Avisen«s Spalter holder vi os til Troplejrene, og efter Referaterne at dømme er de Spejdere, som har maattet »nøjes« med at deltage i Troplejrene, ikke blevet snydt. *Red.*

For en Gangs Skyld

blev en Gruppeførers Kones Ord gjort til Skamme. Hun skrev for et Par Aar siden en Sommerlejrsang til *Carl Plougs* Sommerlejr ved Rohden og hævdede heri, at Rohden var den skønneste Plet paa Jorden. — Men efter at vi har været paa Bornholm i Aar, vil vi betænke os to Gange, før vi bekræfter denne Paastand. Carl Ploug Trops (Koldinghus Lens Division) Vandrelejr paa Bornholm er et Kapitel for sig i Troppens Historie. Her saas, som sjældent, Frugterne af Førernes maanedlange Arbejde paa at faa Arrangementet til at klappe, som det skulde. Derfor blev det en Sommerlejr, som vore 15,000 andre Kammerater, og navnlig de to fra Troppen, som ikke kunde komme med, vilde misunde os, hvis de bare anede, hvor god den var.

Vi rejste fra Kolding Søndag Eftermiddag den 6. Juli over København med »Hammershus« til Rønne, hvortil vi ankom næste Morgen. Og saa begyndte et Eventyr for sig: Ekkodalen, Kongemindet, Østerlars, Gudhjem, Rø, Helligdommen, Tegn, Allinge, Sandvig, Hammeren, Hammershus, Løvehovederne, Vaade Ovn, Vang, Johns Kapel, Helligpeder, Hasle, Hvidodde, Nebbe Odde, Rønne — og meget mere. Det blev en Kammeratskabets Tur, men hvad andet kunde man vente af Carl Ploug Trops Medlemmer i Kolding, Troppen, der hører til »Sejrens Sønner«. Den bedste Trop i Divisionen, den bedste Division i Korpset!

—ner.

★ Arbejdslyst og Kammeratskab for Dygtiggørelse«.

En Robaad dukker frem af Mørket. En Mand vader i Land og sniger sig med en Skovl op i det nærliggende Krat. Man hører, at der bliver gravet. Manden gaar tilbage til Baaden. En Flok Drenge springer frem. De graver forskellige Steder. Saa, nu støder Skovlen mod noget. En Cigarkasse! Den knuses. Et Stykke Papir kommer til Syne. En Morsemelding! Det gaar af Sted til den nærmeste Gaard. 3 Gange bankes der paa Døren til Karlekammeret. En Haand med et Stykke Papir strækkes frem. Papiret rives ud af Haanden. Ny Melding! »Flaskepost ved Hegnet Nord for Lejren.« Det gaar i Løb forbi Lejrens tomme Telte. Hvor er Flasken? Naa, dèr svømmer den. Det kniber med at faa Papiret ud. Nu kommer det. »I Fangekælderen i Ruinen.« Uh, det løber koldt ned ad Rygget. Det er jo dèr, Manden med Hovedet under Armen gaar igen. Saa, dèr er Ruinen. Døren knager. Fangekælderen er lige til venstre. Hej, vi har Meldingen! Der medfølger en Kortskitse. »Skatten findes paa Kæmpehøjen«. Kompasset kommer frem. Saa gaar det fremad gennem Natten mod Kæmpehøjen. Af og til stikkes Foden i et Vandhul. Lyngen pisker om Støvlerne. Kæmpehøjen ses nu som en sort Skygge mod den lyse Horisont. Hvor er Skatten? Her! HURRA! Ja, saa spændende og uhyggelig var Natøvelsen paa *5. og 6. Aarhus Trops Sommerlejr ved Stubbergaard Sø i Vestjylland.* Lejren blev meget vellykket. Ved Ankomsten til Lejren fik Deltagerne en fiks lille Lejrbog paa 32 Sider! Ved hvert Lejrbaal udkom Lejravisen »Stubbergaard Søtidende«. Af Lejrens store Begivenheder maa nævnes en Hike med Overnatning i Bivuak samt et Besøg paa Frilandsmuseet »Den gamle Landsby« paa Hjerl Hede. Lejrens Motto var: Arbejdslyst og Kammeratskab for Dygtiggørelse! *—k —k.*

Et Myggenes Paradis

var det Sted, hvor *Sundby* Gruppe, Amager Division, var kommet til at holde Sommerlejr paa ved Sjællands Sydspids, »Stammenække«.

Lejrens Program var fint, tilpas koncentreret uden dog at være for hektisk i Tempoet. Der var alt, hvad der kan kræves af et Sommerlejrprogram. Særlig skal fremhæves Hiken, som var en Patruljehike. Paa denne besaa vi et Gasværk, et Mejeri, Gaasetaarnet samt Christian Richardts Gravsted i Ørslev. — Naar Lejren alligevel ikke blev en gennemført Sukces, skyldes det, at Vejrguderne svigtede os. *M. B.*

Jyder og Københavnere

mødtes i et lydefrit grønt Spejderkam-

meratskab paa en 10-Dages Sommerlejr ved Vejle Fjord 24. Juni—4. Juli. Det var Bispebjerg Afdeling (Nørrebro Division) og 2. Vejle Trop, der havde besluttet at forsøge Eksperimentet, og det gik fint. Det blev slaaet fast af Lejrchefen ved Lejrbaalet den første Aften, at det var ikke Vejledrenge og Københavnerspejdere, der laa i Lejr ved Rohden, men eet Lejrhold grønne Spejdere, — og saa behøvede man iøvrigt ikke at slaa det fast oftere, — det blev af sig selv eet sammensvejset Lejrhold, og end ikke den skrappe Konkurrence mellem Patruljerne for at vinde Æres-Rævehalen Dag for Dag og som Besiddelse ved Lejrens Slutning kunde rokke Kammeratskabet. Tværtimod!

Lejrens forskellige Begivenheder var indrammet af Jules Vernes berømte Roman »Kaptajn Grants Børn«. Saaledes var den 24-Timers Patrulje-Vildmandslejr et Ophold paa den øde Sydhavsø Tabor, og under Patruljeforhindringsløbet harpunerede vi Hajer paa Vejlefjord, fandt Flaskepost, skød Kondorer ned — eller prøvede paa det — tændte Baal op mod Prærieulvene o. s. v., og i den uundgaaelige Natøvelse indgik Yachten »Duncan«, Piratskibe, Maorilandsbyer og andet uhyggeligt og spændende.

Og saa var der Idrætsdagen og Lejrbaalene og Bibeltimerne og den stille Stund hver Morgen, hvor man var alene med Gud. En Sommerlejr, hvor Alvor og Munterhed, Dygtiggørelse og Leg gik Haand i Haand. En rigtig KFUM-Spejderlejr. *thol.*

Sct. Lukas Trop paa Norgesfærd!

Den Tur havde alle Troppens Spejdere glædet sig til lige siden Korpslejren ved Sønderborg, hvor vi traf Aftale med nogle norske Spejdere, som vi lærte at kende ved vort Kammeratskabsbaal, om, at vi skulde gæste hinanden.

Vi startede den 14. Juli fra Aarhus til Frederikshavn. Vi sejlede med Baaden »Frederikshavn« en dejlig rolig Nat, saa Opturen gik godt, og næste Morgen var vi i Oslo og blev modtaget af den norske Tropfører. Efter at vi havde faaet lidt at spise, tog vi med Holmenkollenbanen op til Frognersæteren. Om Aftenen tog vi med Toget til Gjøvik; ved Ankomsten stod alle de norske Spejdere opstillet for at modtage os. — Og saa gik Begivenhederne Slag i Slag: Stor Spejderøvelse baade ved Dag og Nat, Udflugter til Skihopbakken Trandberg og til Grindafjell, der var 1724 m højt. Vi kørte 1200 m op ad Fjeldet, men saa kunde Bilen heller ikke køre længere, og vi maatte klavre de sidste 500 m op ad Fjeldet. Køreturen varede 19 Timer og var paa 325 km, men vi Danske kørte gratis med. Vi var helt oppe i Sneen. — Een Dag spillede vi Fodbold med Nordmændene, der vandt to Kampe, mens vi vandt een. En anden Dag var vi i Lillehammer og saa de Sandvedske Samlinger og sejlede hjem med »Mjøsen hvita Swane«, en lang Sejltur med Nordens største Hjuldamper. — Før Hjemrejsen nedlagde vi en Krans i de danske Farver ved Mindestenen i Gjøvik over de faldne fra Krigen. Hjemturen var ikke slet saa behagelig som Turen op. Der var Bølgegang, og mange led Søsygens Kvaler, men den 29. Juli var vi alligevel hjemme i god Behold. — Senere havde vi Besøg af Nordmændene, som vi viste rundt paa Mols og Himmelbjerget. *J. J.*

★ Humlum Trops Sommerlejr.

Første Del af Sommerlejren foregik som patruljevis Cykle-»Vandrelejr«. Fra Struer i Vest til Kalø i Øst, fra Nr. Sundby i Nord til Skanderborg i Syd blev Landet gennemtrawlet af Patruljerne, der i den dejlige danske Sommer rigtig oplevede Danmark med dets skønne og forskelligartede Natur fra Øst til Vest. Flere Patruljer benyttede Lejligheden til at aflægge Besøg i FDF's Forbundslejr ved Marselisborg.

Da fire Dage var gaaet paa denne Maade, samledes Patruljerne til Troplejr ved Eskiær Strand i Salling. Her var nok at fortælle Kammeraterne om, men samtidig gjaldt det om at hænge i, for der var Konkurrence i Lejretablering og Orden, og alle var ivrige efter at vinde. — En Nat var der Øvelse. De fem Patruljer blev anbragt forskellige Steder i Skoven og fik udleveret fem Liv hver. Livene var fem ens Stykker af fem Kort over Skoven. Det gjaldt nu om at erobre de manglende Stykker Kort fra de andre Patruljer og ved Hjælp af Kortet at finde Skatten, der var anbragt paa et paa Kortet angivet Sted i Skoven.

Med saadanne fornøjelige og spændende Oplevelser gik de fire Dage hurtigt, og Lejren maatte atter brydes, men Mindet vil leve for bestandigt.

Stigende Pil.

Trods Modvind og Blæst,

i Storm af Sydvest, drog *Humble* Gruppe pr. Cykle i Sommerlejr paa *Sønderhjørne*, Horne Land. Lejren fik i det dejlige Sommervejr det helt rigtige Forløb. Bl. a. kan nævnes: Udflugt til Faaborg og Svanninge Bakker, stor Skattejagt med tilhørende Blodsudgydelse. Patruljehike med Overnatning ved Slottet Hvedholm — og meget andet. — Naar Tiden tillod det, blev der afholdt Jagt paa Omegnens Vildtbestand, der hovedsagelig udgjordes af Gæs og Hugorme, hvilket især for Gæssenes Vedkommende gav gode Resultater. Dagene svandt hurtigt, og paa Hjemturen havde vi det usandsynlige Held at faa Medvind hele Vejen. — Nu forbereder Troppen Efteraarets og Vinterens Offensiv, og efter alt at dømme vil det her paa Sydlangeland blive en god Spejdervinter, som bl. a. byder paa Patruljeførerstævne, hvor vi er Værter, og desuden paatænkes et storstilet Samariterarbejde.

I Humble Gruppe vi maser paa,
fordi vi det hele vil naa!

Tarsan.

SPEJDERBLADET

VÆBNEREN

35. Aargang ★ Septbr. 1947 ★ Nummer 8

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktør: TAGE KAMPMANN. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

Fra Hovedkvarteret

★ Vi skal denne Gang byde en ny Gruppe velkommen. Det drejer sig om Rold-Vebberstrup Gruppe i 2. Aalborg Division.

★ Ved Hovedbestyrelsens sidste Møde vedtog man at udnævne Gartner Ebert Larsen, Horsens, til Divisionschef for Østjydske Division, og bringer samtidig den afgaaende Divisionschef, Inspektør Eskild Jensen, Horsens, sin bedste Tak for tro Tjeneste. Endvidere vedtoges at udnævne Sparekasseassistent Børge Sørensen, Hørsholm, til Divisionschef for Nordsjællands Division, idet Pastor Kolthoff Nielsen til 1. Oktober tiltræder sin nye Stilling som Generalsekretær for KFUMs Centralforening i København, og han fortsætter stadig som Spejderchef.

★ Vor nye Korpssekretær, Elith Olesen, har nu begyndt sit Arbejde paa Korpskontoret og er i fuld Gang med Planerne for Landspatruljekonkurrencen.

★ Elith Olesen og Vald. Damkjær har i Sommer deltaget paa svensk Gilwellkursus, henholdsvis Sveriges Scoutförbund og KFUMs Scoutförbund.

★ Ved den fornylig afholdte Missionsudstilling i Aarhus-Hallen i Aarhus, hvor Kirkeklokken fra Korpslejren ved Sønderborg var udstillet, overrakte Ingeniør Villy Johansen, København, der er Medlem af Korpsets Missionsudvalg, paa Korpsets Vegne, Kirkeklokken til Sudanmissionen, og der blev meddelt, at Klokken skal sendes ud til Diakon Walther Jessen, Sudan, som gennem flere Aar har været Fører i vort Korps.

★ Korpsets Hæderstegn, »Den hvide Lilje«, er i Anledning af Sveriges KFUMs Scoutförbunds Lejr i Aadalen uddelt til følgende:

Sekretær John Brogren, Uppsala, Vicespejderchef Gustav Kolthoff, Uppsala, Civilingeniør Arvid Noren, Stockholm, Forbundssekretær Thure Nilsson, Stockholm, Forbundskappellan Alex Westin og Sekretær Stendahl, Malmø. Alle fra KFUMs Scoutförbund, Sverige.

★ »Den hvide Lilje« blev paa Jamboreen uddelt til følgende: Chefen for Souscamp Dauphiné, M. Planchon, Chefen for Det danske Spejderkorps Kontingent, Direktør H. Borges Andersen og International Sekretær i D.D.S., Landinspektør Kay Lauritzen.

★ Følgende Førere i vort Korps har modtaget andre Korps Hæderstegn: International Commissioner, Fuldmægtig Niels Engberg og HB-Medlem, Kommunelærer Tage Kampmann har begge paa Jamboreen modtaget Det Danske Spejderkorps Hæderstegn. HB-Medlem, Kommunelærer Alfr. Larsen, har i Aadalslejren modtaget Svenska Scoutraadets Hæderstegn. *ValD.*

★ Dette Nummer af »Væbneren« er desværre p. Gr. af uforudsete Hændelser blevet et Par Dage forsinket. Vi haaber paa Læsernes Overbærenhed og lover, at det ikke skal ske oftere. *Red.*

Nyt FRA REDAKTØREN

Saa er vi atter i Gang igen med Skolen eller Arbejdet paa Kontoret, eller hvor vi nu slaar vore Folder i det daglige. Sommerferietiden er dejlig, men jeg haaber for jer alle, at I har det ligesom jeg, for jeg glæder mig nu altid til at komme i Gang igen i den hjemlige Trædemølle. Har man Øjnene og Ørerne aabne, er det daglige nemlig ikke nogen Trædemølle, men en med Masser af Smaaoplevelser fyldt Tilværelse. Vi er begyndt med Efteraarets Spejderarbejde, og forhaabentlig er alle de gyldne Løfter, som vi gav hinanden paa Sommerens Lejre, ikke bare Luftkasteller, men Realiteter, noget, der kan mærkes i det daglige Spejderarbejde. Blev alle de Oplevelser, som du fik Lov til at faa i udenlandske Lejre, ogsaa til Oplevlser for dine Kammerater, der var mindre heldige og maatte blive hjemme?

Mange af Korpsets Spejdere har i Aar været *i Udlandet* enten paa Korpsets officielle Hold eller paa Besøg sammen med Troppen hos Frændetroppen i Norge. Omkring 300 har været enten i *Jamboree* i Frankrig eller i *Aadalslejren* i Sverige, og du vil i dette Nummer af »Væbneren« læse om deres Oplevelser, og forhaabentlig findes der ogsaa i din Trop Repræsentanter, der kan fortælle dig om, hvad de har oplevet, for de mange smaa Ting kommer meget bedre frem ved personlig Samtale end ved et officielt Referat.

Mønstringsresultatet blev jo offentliggjort i sidste Nummer af »Væbneren«, og Resultatet var nærmest beskæmmende, medmindre det skal opfattes paa den Maade, at nu er der blevet ryddet op rundt omkring i Troppene, og nu skal der rigtigt tages fat. Lad os haabe, at det er det sidste, der er det rigtige. Det kan nu blive spændende at se, om vi har faaet flere 1. Klasses Spejdere end sidste Aar, men paa Grund af Redaktørens Deltagelse i Jamboree, maa vi vente endnu et Nummer med de bebudede Oversigter. Vi haaber, at det lykkes os at faa det med i Oktober-Nummeret af »Væbneren«. *taka.*

Rejsebrev fra Asger Bindslev

Nebik, den 1. Juli 1947.

Kære Spejderkammerater!

Denne Gang skal jeg fortælle jer en lille Oplevelse, jeg havde for nogle Maaneder siden. Det var min Kones Fødselsdag, og i den Anledning var nogle af Missionærerne kommet til tidlig Formiddagskaffe; den blev imidlertid brat afbrudt for mit Vedkommende ved, at Dommeren og Regeringslægen fra Byen her kom og bad mig tage med til en nærliggende Landsby, hvor der i Nattens Løb var sket et Drab. Baggrunden for dette Drab er en længere Historie. Der har igennem flere Aar været stadig Strid mellem to Partier i denne Landsby angaaende Retten til Vandforsyningen til et bestemt Jordomraade; det er naturligvis i et Land som dette noget livsvigtigt, derfor er denne Strid ogsaa blevet ført med stor Bitterhed, næsten som regulær Krig, og jeg har allerede i den korte Tid, jeg har været her, flere Gange haft med saarede at gøre fra disse Stridigheder. Oftest plejer det at være forholdsvis overfladiske Snitsaar, men nu var der altsaa blevet dræbt en Mand. Regeringslægen og Politiet havde været derude om Natten og havde givet Erklæring til Dommeren paa, at Manden var dræbt ved et Skud; men saa kom Modparten og sagde nej, han var blevet dræbt ved Stik med en Kniv. Jeg blev nu tilkaldt for at undersøge Liget og afgøre, om det var et Stiksaar eller et Skudsaar. Myndighederne var af den Overbevisning, at han var blevet skudt, og Dommeren bad mig give dem Oplysninger om, af hvad Art Skydevaaben det drejede sig om, paa hvor lang Afstand han var skudt og saa videre. Jeg var blevet sat ind i alt dette, mens vi var paa Vej derud i Bilen, og jeg lovede at finde ud af saa meget som muligt.

Saa snart vi naaede Landsbyen, fik man Indtryk af, at der var noget usædvanligt paa Færde, idet nysgerrige Kvinder og Børn fyldte Gaderne, og der var et usædvanligt Opbud af Gendarmer; det var jo ikke et almindeligt Mord, men noget, som paa en eller anden Maade angik næsten enhver Indbygger i Byen. Vi kørte direkte hen til den dræbtes Hus; Gaarden her var myldrende fuld af Kvinder og Børn, derimod saa vi praktisk talt ingen Mænd, hvilket var paafaldende. Vi blev vist ind i Husets Gæstestue, gerne den pæneste Stue, og her laa Liget paa en Madras midt paa Gulvet. Jeg kikkede mig om efter et lidt mere passende Sted for min Obduktion, men fik at vide, at jeg uden smaalige Hensyn til det Griseri, det kunde medføre, kunde foretage den paa Stedet. Da der hverken var noget Bord eller blot en Seng, maatte det hele foretages liggende paa Gulvet.

Efter en omhyggelig Undersøgelse kom jeg til den Konklusion, at det ikke drejede sig om et Skud, men om et Stik med en Kniv, der var gaaet ind over venstre Nøgleben og trængt ind i Lungen og paa sin Vej havde overskaaret Hovedarterien til venstre Arm, saa at Manden var død af Forblødning. Embedsmændene, der hele Tiden havde været interesserede Tilskuere, forhørte mig nu om min Mening, og jeg mærkede, at de var ikke saa tilfredse med Svaret, idet de havde opfattet Tilfældet som et Drab ved Skud. Stemningen blev derfor noget trykket; ogsaa det Parti, hvortil den dræbte hørte, var mest interesseret i, at det skulde være et Skud, idet Modstanderne saa vilde faa saa meget haardere Dom; det er nemlig officielt forbudt at have Skydevaaben uden særlig Tilladelse fra Myndighederne. Sagen var derfor af stor Vigtighed.

Syriske Spejdere paa Jamboreen.

Da der kun var én Saaraabning, maatte Kuglen være i Liget, hvis han var blevet skudt; jeg havde omhyggeligt ledt efter den, men det kan være umuligt at finde en saadan Kugle, men ved en Røntgenundersøgelse af Liget kunde vi faa Klarhed over det Spørgsmaal; jeg foreslog dem derfor at tage Liget med til vort Hospital i Nebik og røntgenfotografere det for at faa det afgørende Bevis i Sagen. Af en eller anden Grund syntes de ikke at ønske det; maaske de ikke ønskede at faa deres egen Opfattelse af Sagen modbevist. Imidlertid kom der kort efter en meget høj Embedsmand, som ikke havde en forud indtaget Mening om Sagen, og da han hørte om mit Forslag, gav han straks Ordre til, at Liget skulde røntgenfotograferes. Jeg gjorde mig nu færdig og ventede, at man straks vilde lade denne Undersøgelse foretage, men det var der ingen, der gjorde Mine til; vi blev ført ud til Bilerne, og man forklarede os, at vi kunde tage hjem; Embedsmændene vilde komme senere paa Dagen med Liget. Vogndøren blev smækket i, og Sygeplejersken og jeg rullede tilbage mod Nebik. Jeg blev straks meget mistænksom, fordi jeg vidste, at i de følgende Timer vilde Liget være i Hænderne paa dem, der ønskede, at det skulde være et Skudsaar, og i en saadan Kamp paa Liv og Død vilde de selvfølgelig ikke betænke sig paa at bruge alle Kneb over for Modstanderne. Hvis de vilde putte en Kugle ind i Liget gennem Saaret, vilde det være næsten umuligt bagefter for mig at bevise, at den Kugle var puttet ind og ikke skudt ind fra Begyndelsen. Jeg fortrød derfor bitterligt, at jeg var taget bort fra Liget uden at faa det med til Nebik med det samme, og jeg var jo særlig betænkelig ved Situationen, fordi vi var sendt alene bort, mens de andre blev. Imidlertid, da vi var naaet ca. Halvvejs tilbage til Nebik, blev der pludselig noget i Vejen med Bilen, saa vi standsede, og det blev for mig Anledning til at sige til Chaufføren, at han maatte køre os tilbage. Han stirrede forundret paa mig, men adlød.

Jeg forklarede Sygeplejersken min Mistanke, og hun støttede mig kraftigt i at tage tilbage. Jeg var fast besluttet paa at komme tilbage til Liget og ikke lade det være ude af Syne, før jeg havde det ude paa Hospitalet. Da vi kom tilbage til Landsbyen, kørte jeg lige i Armene paa Embedsmændene, som stirrede forundret paa mig, men jeg forhørte dem saa om, hvornaar de mente, de vilde komme til Nebik med Liget; de sagde, de havde nogle faa Forretninger at gøre i Byen, inden de var færdige, saa vilde de komme, hvortil jeg svarede, at jeg vilde tage op til Liget og vente der, til de kom. De sagde straks, at det skulde jeg da ikke, jeg kunde vente i Gendarmstationen, og de gav Chaufføren Besked om at køre mig derhen. Saa snart vi var kommet væk fra dem, gav jeg Chaufføren Ordre til at køre til Huset med den døde, hvad han saa gjorde. Her fandt jeg Liget fuldstændig ubevogtet, hvad jeg var meget glad for paa en Maade, idet

jeg derved fik et Paaskud til selv at udføre den Vagttjeneste, som naturligvis var yderst paakrævet.

Paa denne Maade fik jeg samtidig Lejlighed til at overvære de Ceremonier, der udføres i et muhammedansk Hjem ved en saadan Anledning. Nu var Mændene pludselig dukket frem, det er nemlig dem og ikke Kvinderne, som foretager de foreskrevne Ceremonier; de bestaar blandt andet i, at flere Mænd i Kor reciterer lange Dele af Koranen (Muhammedanernes hellige Bog). Det foregaar i Kor og fuldstændig i Takt og i et rivende Tempo; de kan det hele udenad, og det er ganske forbløffende, saa meget de kan udenad. Det er heller ikke almindelige Mennesker, men de religiøse Ledere, og mange af dem kan Koranen udenad fra Begyndelse til Ende. Det tager dem 9—10 Timer, hvis de skal sige det hele udenad i ét Stræk, men det er der altsaa en Del, der kan. Mens vi sad og hørte paa dette, kom der pludselig en Gendarm fra Dommeren og spurgte mig, om Dommeren skulde komme til mig, eller jeg vilde komme til Dommeren, for han vilde gerne tale med mig. Nu gjaldt det om at være diplomatisk, thi efter arabisk Skik vilde det være meget uhøfligt at svare tilbage, at man ikke kunde komme, det vilde fornærme ham dybt. Jeg svarede, at selvfølgelig vilde jeg komme til Dommeren, blot han vilde sende mig et Par Gendarmer, som kunde tage Liget med. Saa forsvandt Manden, og der gik vel en halv Time, saa kom han tilbage og meddelte mig, at nu var den højeste Læge for Distriktet kommet, og han vilde gerne tale med mig. og om han skulde komme til mig, eller jeg vilde komme til ham. Jeg gentog høfligt mit Svar fra første Gang, og Gendarmen forsvandt — og kom ikke igen. Der gik nu en rum Tid med at vente, men saa endelig kom der en lille Deling Gendarmer og sagde, at nu skulde de hente Liget til Nebik. Det blev baaret ud, liggende paa en Stige som Baare, og anbragt paa Ladet af en lille Militærlastvogn. Man anviste mig Plads i en Personvogn, men jeg sagde nej tak og kravlede op paa Ladet af Lastbilen og satte mig ved Siden af Liget. Jeg var efterhaanden blevet mere mistænksom ved disse Forsøg paa at faa mig bort fra Liget, saa jeg var fast besluttet paa ikke at tabe det af Syne. Nu pludselig dukkede den Embedslæge, som havde givet Erklæringen, op; han saa ud, som om han havde drukket Eddike, og uden et Ord kravlede han op paa Ladet og satte sig halvvejs med Ryggen til mig, og saa rullede vi af Sted. Embedslægen stod af i Nebik, og da vi kom ud paa Hospitalet, laasede jeg Liget inde i vort Røntgenrum og stak Nøglen i Lommen, indtil den egentlige Undersøgelse nogle Timer senere begyndte, da Embedsmændene behagede at komme. Liget blev undersøgt paa Kryds og tværs, men der blev ikke fundet det mindste Spor af en Kugle. En anden Embedslæge, som yderligere var kommet til, og som mente fra Saaret at dømme, at det maatte være et Skud, løb Gang paa Gang, efter at vi var færdige med Røntgenundersøgelsen, tilbage til Liget og vendte og drejede det og undersøgte og kigede, men der var ikke noget at gøre, og endelig ved 18-Tiden om Aftenen blev Rapporterne og Erklæringerne undertegnede af fire Læger, de to syriske Embedslæger og vor Reservelæge og mig. Erklæringen kom til at lyde paa, at Manden var blevet dræbt ved et Knivstik, som havde overskaaret Hovedarterien til venstre Arm, hvorved han var forblødt. Det blev for mig en ret lang og spændende Dag; dels interesserede det mig naturligvis at faa konstateret, at jeg ved min almindelige Obduktion havde fundet det rigtige, men det, som var vigtigere, var selvfølgelig at skaffe den anklagede Mand den Ret, han kunde tilkomme. Hvis han var blevet dømt ifølge en Erklæring om Drab ved Skydevaaben, vilde han have faaet en meget streng Straf for Mord, nu derimod kunde det komme ind under uagtsomt Manddrab og dermed langt mildere Straf.

Gennem denne Oplevelse kan I se, hvor stor Betydning et Røntgenapparat kan have, selv om det hører til de store Sjældenheder, at vi bruger det til den Slags.

Til Slut stor Spejderhilsen fra jeres Kammerat i Syrien.

Asger Bindslev.

SOMMERENS GILWELLKURSUS

Ulvekursus 11. Leder:: *Kai Hansen.*

RS-Kursus 6. Leder: *G. Mølgaard.*

Spejderkursus 37. Leder: *Aage Larsen.*

AADALSLEJREN I ØSTERAAS

Den svenske Natur.

En uforglemmelig Oplevelse blev det for alle os danske, der deltog i denne vidunderlige Lejr, ikke alene for det fornøjelige kammeratlige Samvær med vore udenlandske Kammerater, men ogsaa for Naturens storslaaede Skønhed. Vi har et smukt Fædreland, som vi elsker, men hvis Natur er af en særlig blid Beskaffenhed, og derfor taler med en egen blid Stemme, saa naar vi her blev stillet overfor det storslaaede, Højderne og Dalene, Kontrasterne, der mødes, og Elvenes Brusen med alt deres Tømmer og Fossene, saa maa vi undres og tie, medens Naturen taler for sig selv. Vi nærmest sugede de nye Indtryk til os, og de blev os et Minde for Livet.

Paa Rejsen op gjorde vi et Ophold i Stockholm paa 1½ Døgn, og denne Tid blev udnyttet til de sidste Sekunder. Hvem skulde ikke se Riddarholm-Kyrkan, hvorfra Prins Gustav blev bisat, og Stor-Kyrkan, det svenske Kongehus's Gravmæle, Kongeslottet, hvorfra Kong Frederik hentede sin Brud, Stockholms vidunderlige Skærgaard, Skansen og mange andre Ting og Steder? Vi støvede hver en Krog af Stockholm op, og vi saa os blinde paa de mange dejlige Ting i Vinduerne, som vi ikke har set i Aarevis herhjemme, og de faa svenske Kr., som vi havde i Behold, forsvandt til Fordel for Chokolade, Appelsiner, Bananer og Tyggegummi.

»Imse vimse.«

Fredag d. 28. Juli ankom vi om Eftermiddagen til Østerås ved Ungemannelven, og med fuld Musik gjorde vi vort Indtog paa Lejren — nu var Dannebrog repræsenteret. Vor Lejrplads var en af de bedst beliggende, idet vi havde plant Terræn, hvilket ikke var beskaaret ret mange, og Elven løb lige for Foden af Pladsen, saa mere kunde vi ikke forlange. Den højtidelige Stund, Lejrens Aabning, oprandt, og Minderne fra Sønderborglejren vældede et Øjeblik op og betog een; nu var det Spejderkammeraterne fra alle Lande, der mødtes, Kammeratskabsbaandene blev atter knyttet, og selve Stedet var i dette Øjeblik underordnet. KFUM's Vicegeneralsekretær, Hugo Cedergren, talte og erklærede Lejren for aaben, hvorefter den svenske Spejderhef, Bengtsson, bød os velkommen til Lejren. Der fulgte nu 10 pragtfulde Dage, som vekslede rigeligt med al Slags Scouting fra Hike til de store Lejrbaal, og ved disse Baal sang vi os sammen til en stor Familie, hvor Folke Roth var Familiefaderen, og denne herlige Person, denne Atombombe, vil vi altid kunne huske, især da han genoptog »Imse vimse«. Paa den danske Lejrplads rejste vi en Kopi af Odinstaarnet, som blev en af Lejrens Attraktioner og et Kendetegn for Danskerne, saa alle vidste, hvor vi laa.

Folke Bernadotte i den danske Lejr.

Fredag Aften havde vi en af de uforglemmelige Oplevelser, der sætter Spor for Livet: Altergangsgudstjenesten i Friluftskirken, og denne Stund kan faktisk ikke beskrives eller fortælles, den skal opleves, og saaledes tror jeg, vi alle har følt det. Det daglige Liv paa Lejren var ellers, som man kunde tænke sig det normalt, blot var det ikke normalt her, thi her var jo lyst hele Døgnet rundt, saa det var svært for os Danske at falde til Ro om Aftenen; men naar Vicelejrhefen saa havde været der ved 11-Tiden og sagt: »Der måste vara tystad på lagret nu!« ja, saa maatte der faktisk være Ro, for en Ordre paa Svensk er altsaa en Ordre. Paa Lejrens sidste to Dage havde vi Besøg af Grev Folke Bernadotte, de svenske Spejderes store Forbillede og vore danske Kammeraters Befrier fra de tyske Koncentrationslejre. Ved hans Besøg paa vor Lejrplads fik vi i al Stilhed overbragt ham vor Tak for denne Daad, og i Mindet om hine grusomme Dage saas mangen et Par blanke Øjne, da Grane trykkede hans Haand paa vore Vegne.

Folke Bernadotte udtalte:

Ved mit Arbejde under Krigen havde jeg flere Gange Lejlighed til at træffe danske Spejdere, og bl. a. husker jeg een, der betød meget for sine Kammerater nede i Koncentrationslejren. Havde han ikke været Spejder, havde mange af hans Kammerater ikke været i Live i Dag, for takket være de Kundskaber, han havde lært som Spejder, reddede han deres Liv. Saa længe vi er Spejdere, skal vi tænke paa, at vi ikke alene skal dygtiggøre os for at hjælpe os selv, men frem for alt for at kunne hjælpe andre. Hans Spejderkunnen reddede mange Liv.

Jeg har været glad for i Dag at faa Lov til at hilse paa de danske Spejdere her i Aadalslejren.

Det sidste store Lejrbaal oprandt, efter at vi om Eftermiddagen havde strøget Flagene for sidste Gang, og med Svenskernes Sans for smukke og talende Illusioner fik vi da en sidste pragtfuld Oplevelse med os hjem. Ligesom paa Sønderborglejren tændte de her et Væld af Romerlys i svenske og danske Farver, og selve Baalet blev meget højtideligt tændt af en Spejder fra hver Nation, medens han fremsagde manende Ord fra sit Land. Efter Spejderchefens »Var redo!« lød det som af een Mund fra de 2500 Struber: »Altid redo!« Og med dette Ord paa Læben drog vi hjem, overbeviste om, at Spejderkammeratskab er rigtigt Kammeratskab og dermed Vejen til Freden.

Løn.

Moisson

GLIMT FRA

Den 6. Verdensjamboree - I

Danmarks Vikingeskib ved Aabningen af Jamboreen.

Jambo — Jambo — —

Endnu summer det i Ørerne: Jambo, Jambo, Jambo, Jam, Jamboree, Fredsjamboreens iørefaldende Sang, sunget af Tusinder af Drengestemmer med alle Slags Udtaler af det forjættende Ord. Det blev i Sandhed en Oplevelse! Vanskeligt er det i forholdsvis faa Ord at samle alle disse Indtryk og faa andre til at forstaa, hvad man har oplevet. Vi gør alligevel Forsøget i Haab om, at det vil lykkes at give jer en lille Fornemmelse af, hvad det vil sige at være paa Jamboree.

I tysk Tog.

Fra det danske Hold mødtes i Padborg, og til det igen skiltes ved den danske Grænse, oplevede det det ene Eventyr efter det andet, og det andet større end det første. En Forskrækkelse fik vi første Gang, da vi opdagede, at det Tog, som skulde føre os til den belgiske Grænse gennem Tyskland, var et tysk Tog. Ganske vist var der Vinduer i Vognene, saa vi kunde følge Begivenhedernes Gang, men noget Luksustog var det ikke med dets Træbænke og dets noget snuskede Udseende. Naa, vi skulde ud paa Eventyret, og vi lod os ikke paavirke af den Slags Bagateller, og Turen forløb da ogsaa glat, ja, man maa endog sige særdeles glat, for naar der indløb Forsinkelser, klaredes det paa den simple Maade, at vi blot stak en Genvej, og saa var den klaret! Vi var saa heldige at køre gennem Tyskland ved højlys Dag, saa vi fik set, hvad der var at se af Ødelæggelser. Det gjorde et stærkt Indtryk paa os alle, og det var nødvendigt at gentage for sig selv, at dette var altsaa nødvendigt, for at saa mange kunde vinde Friheden.

Ved den belgiske Grænse fik vi overladt et fransk Tog, og dette var Sager. I Belgien fik vi Lejlighed til alle Tiders korteste Bytur, idet vi havde ca. 10 Minutter til at foretage Indkøb i Charleroi. Alt kunde købes, og dette kunde sultne danske Spejdermaver ikke staa for. Hvad der her blev fortæret af Bananer, Appelsiner, Ferskner og Chokolade var ikke Smaating!

Velkomsten.

Videre gik det gennem Belgien, og nu laa Frankrig foran os. Allerede ved Grænsestationen saa vi det første Glimt af Jamboreen. Paa Perronen var Spejdere opstillede, og de sang Jamboreesangen, og vore Fætre kom «om Bord«. Der var en Fætter til hver Trop og en Cheffætter. Ingen af dem talte dog Dansk, men alle talte de enten Tysk eller Engelsk, og det var jo ogsaa udmærket. I Følgeskab med disse Jamboreens Forposter dampede vi videre, og efter ca. 40 Timers Togrejse ankom vi til Jamboreestationen ved 11-Tiden om Aftenen. Næppe var vi standset, førend vi paa det bedste Danske blev budt velkommen til Jamboreen, og saa steg vi ind i de ventende Busser, som førte os det sidste Stykke af Vejen til Lejren. Kl. 2 var den danske Lejr etableret, og for første Gang i tre Døgn sov man roligt ind i Bevidstheden om, at *nu* var man i hvert Fald i Jamboree.

Den første Opvaagnen.

Næste Dag vaagnede vi op og var midt i Eventyret. Lige ved Siden af os boede Filippinerne, et Folk, som vi Danske før Lejren vel næppe kendte, men som vi i de næste 14 Dage kom til at holde af. 34 brune Drenge var der, og der gik ikke mange halve Timer, før vi havde aflagt dem Besøg og stiftet de første Bekendtskaber og faaet byttet de første af de mange Ting, som vi havde medbragt til det Brug. De første Dage gik iøvrigt med at indrette den danske Lejr og finde sig til Rette i den kæmpemæssige Teltby, som Jamboreen var. 40,000 Spejdere fra 44 Nationer udgjorde Indbyggerne, og for at lette Samfærdselen var der anlagt en lille Bane, som gratis førte Spejderne fra Sted til Sted. Toget holdt aldrig,

Ved en af de store O

GLIMT FRA JAMBOR

Den 6. Verdensjamboree - Fredsjamboreen - i Fra

bningen af Jamboreen.

kelser, klaredes det paa den simple ade, at vi blot stak en Genvej, og a var den klaret! Vi var saa heldige køre gennem Tyskland ved højlys g, saa vi fik set, hvad der var at se Ødelæggelser. Det gjorde et stærkt ltryk paa os alle, og det var nødndigt at gentage for sig selv, at det var altsaa nødvendigt, for at saa nge kunde vinde Friheden.

Ved den belgiske Grænse fik vi overdt et fransk Tog, og dette var Sager. Belgien fik vi Lejlighed til alle ders korteste Bytur, idet vi havde ca. Minutter til at foretage Indkøb i arleroi. Alt kunde købes, og dette nde sultne danske Spejdermaver ke staa for. Hvad der her blev forret af Bananer, Appelsiner, Ferskr og Chokolade var ikke Smaating!

lkomsten.

Videre gik det gennem Belgien, og laa Frankrig foran os. Allerede ved ensestationen saa vi det første Glimt Jamboreen. Paa Perronen var Spejre opstillede, og de sang Jamboreegen, og vore Fætre kom «om Bord«. r var en Fætter til hver Trop og en ffætter. Ingen af dem talte dog nsk, men alle talte de enten Tysk r Engelsk, og det var jo ogsaa udrket. I Følgeskab med disse Jamreens Forposter dampede vi videre, og efter ca. 40 Timers Togrejse ankom vi til Jamboreestationen ved 11-Tiden om Aftenen. Næppe var vi standset, førend vi paa det bedste Danske blev budt velkommen til Jamboreen, og saa steg vi ind i de ventende Busser, som førte os det sidste Stykke af Vejen til Lejren. Kl. 2 var den danske Lejr etableret, og for første Gang i tre Døgn sov man roligt ind i Bevidstheden om, at *nu* var man i hvert Fald i Jamboree.

Den første Opvaagnen.

Næste Dag vaagnede vi op og var midt i Eventyret. Lige ved Siden af os boede Filippinerne, et Folk, som vi Danske før Lejren vel næppe kendte, men som vi i de næste 14 Dage kom til at holde af. 34 brune Drenge var der, og der gik ikke mange halve Timer, før vi havde aflagt dem Besøg og stiftet de første Bekendtskaber og faaet byttet de første af de mange Ting, som vi havde medbragt til det Brug. De første Dage gik iøvrigt med at indrette den danske Lejr og finde sig til Rette i den kæmpemæssige Teltby, som Jamboreen var. 40,000 Spejdere fra 44 Nationer udgjorde Indbyggerne, og for at lette Samfærdselen var der anlagt en lille Bane, som gratis førte Spejderne fra Sted til Sted. Toget holdt aldrig, men kørte i et jævnt Tempo Lejren rundt ustandseligt. I flere Dele af Lejren var der indrettet Markeder, hvor man kunde gøre forskellige Smaaindkøb, Frimærker, Vindruer (uhm!!) og Sodavand, og der var Vaskerier, hvor man gratis fik sit Tørklæde vasket. Dette var en god Idé, for aldrig har der været en Lejr, hvor man blev saa snavset paa saa kort Tid. Der laa Dagen lang et tykt Lag Støv overalt, og vittige Hoveder døbte hurtig Jamboreen om til »Jampouissière« (pouissière er Fransk og betyder Støv), mens atter andre fandt paa Navnet »Jambohot«. Fantastisk varmt var det nemlig. Der blev maalt op til 40° i Skyggen og omkring 60° i Solen, saa det var intet Under, at det danske Hold tilbragte Størstedelen af de varmeste Dage under Bruseren, som laa dejligt bekvemt lige op af den danske Lejr.

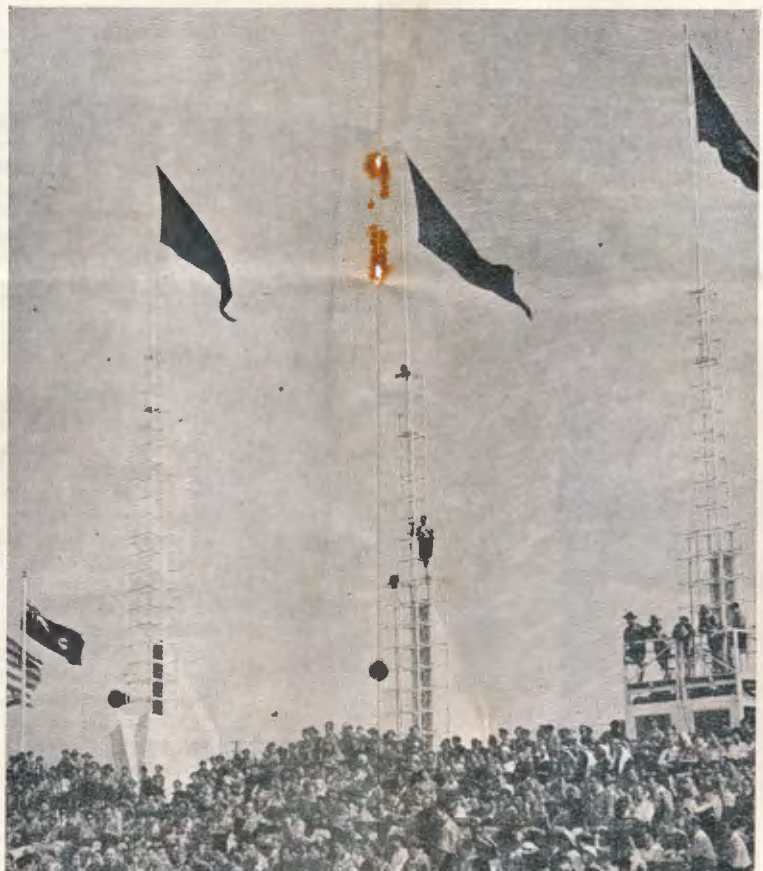

Ved en af de store Opvisninger paa Arenaen.

Hvordan saa Lejren ud?

Den første Morgen vaagnede vi i herligt Vejr, og vi fik med det samme det bedste Indtryk af Lejrpladsen. Vor Plads laa paa et plant Stykke Græs, begrænset af Skov paa den ene Side og med Udsigt til hvide Kalkklipper paa den anden Side Seinen. Selve Floden kunde vi ikke se, men vor Udsigt kunde ikke være finere. Solens Straaler skinnede i de hvide Klipper og gav hele Landskabet et næsten eventyragtigt Præg, og et Eventyr blev det hele.

JAMBOREEN

Maissan

Fredsjamboreen - i Frankrig

men kørte i et jævnt Tempo Lejren rundt ustandseligt. I flere Dele af Lejren var der indrettet Markeder, hvor man kunde gøre forskellige Smaaindkøb, Frimærker, Vindruer (uhm!!) og Sodavand, og der var Vaskerier, hvor man gratis fik sit Tørklæde vasket. Dette var en god Idé, for aldrig har der været en Lejr, hvor man blev saa snavset paa saa kort Tid. Der laa Dagen lang et tykt Lag Støv overalt, og vittige Hoveder døbte hurtig Jamboreen om til »Jampouissière« (pouissière er Fransk og betyder Støv), mens atter andre fandt paa Navnet »Jambohot«. Fantastisk varmt var det nemlig. Der blev maalt op til 40° i Skyggen og omkring 60° i Solen, saa det var intet Under, at det danske Hold tilbragte Størstedelen af de varmeste Dage under Bruseren, som laa dejligt bekvemt lige op af den danske Lejr.

visninger paa Arenaen.

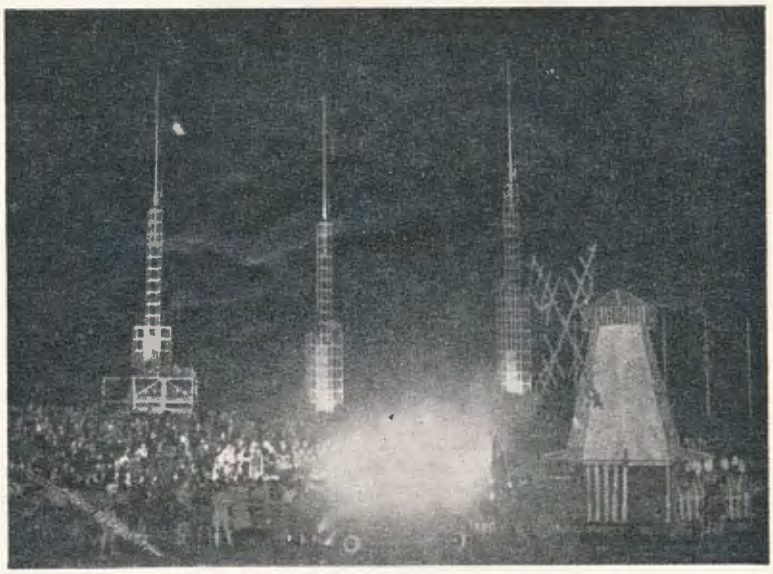

Den hollandske Mølle ved Aabningen af Jamboreen.

Hvordan saa Lejren ud?

Den første Morgen vaagnede vi i herligt Vejr, og vi fik med det samme det bedste Indtryk af Lejrpladsen. Vor Plads laa paa et plant Stykke Græs, begrænset af Skov paa den ene Side og med Udsigt til hvide Kalkklipper paa den anden Side Seinen. Selve Floden kunde vi ikke se, men vor Udsigt kunde ikke være finere. Solens Straaler skinnede i de hvide Klipper og gav hele Landskabet et næsten eventyragtigt Præg, og et Eventyr blev det hele. Rundt paa hele Lejrpladsen var der spredt Bevoksning, saaledes at man i Virkeligheden ikke fik Indtryk af det vældige Areal, som Lejren dækkede, men det skabte blot mere Hygge, idet man følte sig som smaa Familier i de forskellige Lejrafdelinger.

Sous-Camp Dauphiné.

Lejren var som tidligere Jamboreer inddelt i Underlejre, paa Fransk Sous-Camps, og det danske Hold laa denne Gang i Modsætning til i Jamboreen i Holland samlet i een Sous-Camp, nemlig Dauphiné. Hver Sous-Camp havde Navn efter en fransk Provins, f. Eks. Auvergne, Bretagne, Alsace, Lorraine o. s. v. I hver Sous-Camp laa et fransk Hold og flere udenlandske Hold, og i Dauphiné var vi i Selskab med Franskmænd, Englændere, Hollændere og som omtalt Filippinere eller Filipenser, som de snart blev kaldt af de altid vittige Danskere. Chefen for dem blev oven i Købet kaldt Kæmpefilippensen, mindre kunde ikke gøre det.

Den danske Lejr.

Sammen med os selv ankom den danske Bagage, d. v. s. omtrent al Bagagen, for først efter tre Dages Forløb lykkedes det os at finde vort Kontor og vore Tipier, som sammen med Indgangsportalen skulde danne Rammen om den danske Lejr. Kvikt blev der arbejdet i Starten, for det gjaldt jo om at blive færdige i en Fart og komme ud at opleve noget. Forbavsende hurtigt lykkedes det os ogsaa at faa en Lejrplads ud af det, og helt præsentabel var den, men ogsaa helt forskellig fra de fleste andre Landes Lejrpladser. Efter vor Mening var vor Lejr betydelig mere spejdermæssig og primitiv end de andres, hvor der i ikke ringe Grad var anvendt Søm, Maling og veritable Kulisser til deres Udsmykning, men lad os ikke være storsnudede, men sige med Franskmændene: Hver sin Smag! Vi laa faktisk i en Afkrog af Lejren, og det var en Fordel, for vi blev ikke overrendt af Turister, medens de, der virkelig ønskede at finde os, nok skulde klare Opgaven.

Det berømte Flag.

Det skyldtes ikke mindst vor store Flagstang med det kolossale Dannebrogsflag, som har sin særlige Historie. Det vajede første Gang over Jamboreen paa Ermelundssletten i 1924, og siden har det kun været brugt paa Jamboreer. Ved Foden af Flagstangen var rejst et stort Skind, som fortalte dets Historie, og det var morsomt at konstatere, at hver Gang, der kom en rigtig gammel Spejder til den danske Lejr, skyndte han sig hen for at studere dette Skind, og der gik sjældent

Det Onde angriber Jorden. — Fra Farvel-Ceremonien.

lang Tid, før han faldt i Snak med en af os om de herlige Dage i vort Land i hine Tider. Ofte kunde han ogsaa huske den berømte, sproglige Prøvesten for alle Udlændinge i Danmark: Rødgrød med Fløde.

Lejrens Aabning.

Franskmændene har foruden mange andre herlige og charmerende Egenskaber, som vi i rigt Maal nød godt af, ogsaa en enestaaende Evne til at arrangere et storstilet Foretagende med en vis kunstnerisk Tilsætning. Dette fik vi at mærke baade ved Lejrens Aabning og ved Slutningen af Lejren. Der var en virkelig Idé i det. Det var ikke blot et Masseopbud, men en symbolsk Handling. Aabningen foregik af Hensyn til den gigantiske Varme Kl. 9 om Aftenen, d. v. s. Klokken blev henad 10½, inden vi fik startet, men det var blot Dagens Orden, at der indtraf saadanne Smaaforsinkelser, og det vænnede vi os snart til. Landene kom et efter et i alfabetisk Orden ind paa Arenaen belyst af Projektører og bengalske Lys, og samtidig belystes Landets Flag paa Flagbastionen, og Folk klappede som smaa Vilde. Efter Indmarchen var der en enkelt Velkomsttale, og derefter kom de tidligere Jamboreer ind paa Arenaen symboliseret paa forskellig Vis. Danskernes Vartegn var et Vikingeskib, Hollændernes en hollandsk Mølle og Ungarernes en springende Hjort. Lige efter dette Optog ankom Ilden fra sidste Jamboree, og med denne tændtes nu i Tusindvis af Fakler, som derefter førtes til alle Troplejrpladser, og der tændtes Lejrbaalene. Først henad Kl. 1 kom vi til Ro den Aften.

Dagligt Liv i Moisson.

Ingen Reveille vækker een, men derimod en bagende Sol, som gør det umuligt at sove et Øjeblik til, og allerede ved Syvtiden er der et pulserende Liv i hele Lejren. Danskernes første Gang gaar til de udmærkede Vaskesteder med fortrinlige Brusere. Mærkeligt nok er det kun Englænderne, man træffer her. De øvrige Nationer i vor Sous-Camp er sikkert renlige nok, men har aabenbart andre Veje at gaa for at pleje Renligheden. Hurtigt efter Morgenvasken sidder de ni Troppe (5 gule og 4 grønne) bænkede ved Havregrøden og Majsbrødsklemmerne, og Kl. 10 stiller alle Lejrdeltagerne til Morgenparaden, saaledes at Flagene over hele Lejren kan gaa til Tops samtidig. Det er ikke altid, det lykkes, men Dannebrog er altid til Tops paa Minutten. Efter Morgenandagten udstedes Dagens Ordrer af den turhavende Lejrchef, — det danske Hold har to Lejrchefer, *Borges Andersen* fra Det danske Spejderkorps og *Tage Kampmann* fra vort Korps, — og disse to skiftes til at tage en Dag hver. De to Spejderchefer deltager ogsaa i Lejren, men baade *Kolthoff* og *Ove Holm* har saa mange repræsentative Pligter at tage Vare paa, at de har overladt Ledelsen af det danske Kontingent til de to omtalte. — Og saa har man fri! De første Dage gælder Formiddagens Udflugter først og fremmest de andre Landes Lejre, og man drager paa Byttetogt. Ordet »change« er internationalt, og vel det eneste Ord foruden Jamboree, som alle Spejdere i Lejren behersker med lige stor Sikkerhed. Mange Ting hjemføres, og lige fair er man vist ikke altid i sine Forretninger, men her gælder først og fremmest den Lov, at er man for dum, bliver man snydt. Især er der Kamp om at faa de særlige sjældne Ting som Skotteskørt, Ægypterfez, Maoriskørt og Inderhat, og kun faa er saa heldige, men man klarer sig ogsaa udmærket med et engelsk 2. Kl. Mærke eller et fransk Spejderbælte. Det er heldigvis for de mere prominente forbudt at samle Autografer, men lidt Skriverier med Navne og Adresser undgaas ikke. Frokosten nærmer sig nu, og er man bare en lille Smule heldig har man allerede erhvervet sig en Invitation til Frokost hos en udenlandsk Patrulje. Man spiser nemlig helst kun hjemme, naar man har Gæster, hvis man da har regnet den rigtig ud. Efter Frokost er det som Regel saa varmt, at man skiftevis staar under Bruseren og daser paa et skyggefuldt Sted. Men senere paa Eftermiddagen kommer der Gang i Kludene igen, og nu foregaar der ofte et eller andet for Patruljerne i Form af Konkurrencer o. lign., eller man kan gaa ned til Arenaen og se paa de forskellige Landes Opvisninger, eller man kan gaa paa Bytur i det store Marked, hvor der findes alle Slags Forretninger, lige fra Slagtere til Parfumeforretninger. Konkurrencerne er som Regel nu vil fortælle om Maden, men blot

Wilson og General Lafont, den franske Spejderchef, ved Afskeden.

af underholdende Art og ikke egentlige Spejderopgaver, dertil er der for stor Forskel paa de forskellige Landes Sprog og Spejderteknik. Middagen spises som Frokosten ude eller hjemme med en Gæstepatrulje paa Besøg. Jeg vil ikke være saa typisk Dansk, at jeg

nævner, at vi fik meget mere, end vi fortjente, og end Franskmændene plejede at faa. Nok om det Spørgsmaal! Om Aftenen kunde man komme til tre forskellige Slags Lejrbaal: Kæmpelejrbaal for hele Lejren, Sous-Camp Lejrbaal eller til et hyggeligt Troplejrbaal med Gæster fra Alverdens Lande. Det sidste var det bedste efter de flestes Mening, og havde man først været til et af Kæmpelejrbaalene, tror jeg, at man hellere gik til et af de smaa næste Gang. Det er ikke sagt for at forklejne det store Arbejde, der blev gjort der, men de smaa Baal har nu engang mere med Spejderliv at gøre. Naar Lejrbaalet med sin brogede og internationale Underholdning var sluttet med en Aftensang, fulgte man hinanden hjem til de forskellige Lejre, og man gik nødtvunget i Posen, for det var saadanne herlige, stille, lune Aftener, som vi saa sjældent har herhjemme.

Opvisningen var typisk Dansk.

Et af Højdepunkterne for det danske Hold var vor Opvisning paa den store Arena. Vi havde faaet tildelt Søndag Eftermiddag, hvor Lejren var fyldt med Gæster, og Tusinder overværede Gymnastikopvisningen af det flotte, hvidklædte danske Hold. Folk var imponerede over Ensartetheden og Præcisionen og over, hvor solbrændte de danske Drenge var. Holdet blev dygtigt ledet af en af vore Førere, C. C. Struwe, og det høstede fortjent Bifald. Det skal i denne Sammenhæng nævnes, at Generalprøven paa Opvisningen havde et meget fint Publikum, idet denne blev holdt i Forbindelse med det danske Kontingents Garden-Party for de fremmede Spejderchefer. Ved denne Lejlighed blev der foruden Underholdning for Øjet ogsaa sørget for Maven i Form af dansk Smørrebrød og Carlsberg Export Øl.

En rigtig Indianer i den amerikanske Lejr.

Gudstjenester for alle Religioner.

Paa Lejrens to Søndage blev der arrangeret Gudstjenester for alle tænkelige Trosretninger lige fra Muhammedanere til Kristne og Jøder. Det danske Hold deltog den ene Søndag i en stor protestantisk Gudstjeneste for alle Protestanter i Lejren, og denne Gudstjeneste foregik paa samme Tid paa Engelsk, Tysk og Fransk, og man blev saa placeret nedenfor en Højttaler med det Sprog, som man bedst forstod. Det var en enestaaende Oplevelse, og betagende var det at høre mange forskellige Nationer paa een Gang og paa hvert sit Sprog bede Fadervor. Den anden Søndag var vi til nordisk Gudstjeneste i den svenske Lejr, hvor den norske Spejderchef prædikede, og hvor baade en svensk, en finsk, en islandsk og en dansk Præst desuden medvirkede ved Gudstjenesten. Her var ingen Sprogvanskeligheder, og vi følte os som et Hele.

Farvel-Paraden.

Var Aabningsceremonien godt iscenesat, saa var Farvelceremonien alligevel Nummer eet. Først talte den franske Spejderchef, derefter bragte Wilson, Danskernes gode Ven, en Hilsen til alle Spejderne, og inden Udmarchen arrangeredes en festlig Handling med Jordkloden, som først blev bekæmpet af Ondskaben, men befriet derfra igen, og derpaa gik fra Haand til Haand over alle 40.000 Deltagere. Udmarchen var Prikken over I'et. Paa hele Arenaen var der bygget Broer, og nu gik Styrken i Gang med at tilbagelægge en snørklet Vej over hele Pladsen, saaledes at den Vej, man gik, beskrev netop det Knob, som var valgt som Symbol for Lejren, idet det demonstrerede det ubrydelige Sammenhold. Det saa festligt ud, og paa Udvejen defilerede alle Spejderne forbi Lejrledelsen og de udenlandske Chefer. Jeg tror ikke, at de, der var med til denne Udmarch nogensinde glemmer dette fortryllende Syn. Det var Lejrens Farvel til alle de fremmede Spejdere, og de skulde nu drage hver til sit og forsøge at leve Spejderlivet fuldt og helt, saaledes at denne Jamboree ikke blot var en Oplevelse i Rækken af mange andre Oplevelser, men en Spore til fredeligt Samarbejde fremover — en virkelig Fredsjamboree.

(Fortsættes Side 155.)

Vi var ogsaa i Frankrig.

Holdet foran Eiffeltaarnet.

Det var ikke alene Jamboree-Folkene, der var i Frankrig nu i Sommer, ogsaa 5 gule og 5 grønne var dernede, inviteret af en fransk Trop fra Paris. Først laa vi 7 Dage i Standlejr i Normandiet lidt Syd for Rouen og skulde derpaa vandre mod Nord i 7 Dage.

Dagene gik som paa en almindelig dansk Lejr med Øvelse, Udflugt o. s. v. Morsomt var det Sprog, der blev talt: en Blanding af Fransk, Engelsk, Tysk og Dansk, blandet med Fagter og Gebærder. Vi byttede os alting til; imod vore Duelighedstegn kunde vi faa alt, lige fra franske Mærker til Mortérgranater fra Krigen.

Paa Vandrelejren gik vi langs med Seine ud ad Havet til, kun 19 km pr. Dag. Hver Dag oplevede vi noget nyt — her et skønsomt Udvalg af, hvad vi saa: Smukke Kirker, Slotte, Middelalderborge, en kæmpemæssig underjordisk tysk Fabrik, hvor man under Krigen fremstillede V-2 Vaaben, Klostre o. s. v.

I Rouen opholdt vi os 4 Timer paa Tilbagevejen til Paris og saa alle dens smukke Bygninger og Seværdigheder.

I Paris tilbragte vi 4 Dage hos vore franske Værter; Tiden gik med at se paa Byen: Eiffeltaarnet, Trocadero, Luvre, Versailles o. s. v., o. s. v.

Det hele var vellykket og en pragtfuld Oplevelse uden Sidestykke.

Bz.

Kære Patruljefører!

Ja, saa er du midt i det, og du har Ansvaret for, om dine Kammerater synes, at de er i en god Patrulje eller i en daarlig. Det er et stort Ansvar, og du synes maaske, at det er for tungt at bære. Kan hænde, at du har Ret, men du s k a l bære det, hvad enten du vil eller ej, for uden din Indsats kan Korpset lige saa godt pakke sammen med det samme.

Der er desværre ved at gaa Mode i inden for Korpset, at en Patruljefører gaar sin Vej, naar det ikke rigtigt gaar for ham, og han »gaar som Regel af« med en smuk Bemærkning om, at han desværre ikke mere har Tid paa Grund af Skolearbejdet m. m. Det lyder saa pænt, men er i Virkeligheden den sorteste Løgn. Har du nogensinde hørt, at en Dreng holder op med at komme sammen med en Pige, fordi han ikke har Tid? Det skulde da være, naar hun »slog op« med ham, og han var bange for at indrømme det. Der er kun een Ting, der betyder noget i denne Sammenhæng, og det er, om du har Lyst til at blive ved. Har du Lyst, har du ogsaa Tid, derfor garanterer jeg. Hvordan bevarer du saa Lysten, kan du med Rette spørge. Det skal jeg prøve at besvare i fuldstændig Klarhed over, at der kan komme Kriser i en Patruljeførertilværelse.

1. Først og fremmest ved at arbejde med Stoffet. Du vil Gang paa Gang gøre den Erfaring, at der er langt mere Glæde ved et PF-Møde, hvor du har forberedt dig ordentligt end ved et, hvor du paa Vejen derhen planlægger Slagets Gang. Kender du ikke ogsaa Fornemmelsen fra Skolen, naar du en enkelt Gang har læst paa alle dine Lektier? Der er virkelig noget ved at være i Skole en saadan Dag. Det er blot mærkeligt, at vi bereder os selv saa faa Glæder. 2. Ved at udbygge Kammeratskabet i din Patrulje, saa din Patrulje bliver et virkeligt Fællesskab og ikke blot en tilfældig Samling Individer, der mødes hver Torsdag Kl. 19 eller deromkring, for der er jo ingen Grund til at komme præcis; der sker nemlig ingenting, før jeg kommer, for de venter nok paa mig. Besøger du dine Patruljekammerater, naar de er syge? Er du med til deres Fødselsdag? Har i andre fælles Interesser end Spejderarbejdet? Prøv at tænke over, hvad der kan gøres for at forbedre Sammenholdet! Eller gaar du i Spidsen, naar det gælder om at drille Patruljens naive Medlem? Synes du ogsaa, at det er morsomt, at han er rødhaaret. 3. Dygtiggør dig selv! Tro ikke, at det er nok at læse »Spejderliv« for at være Patruljefører og have Korpsets fortrinlige Legebog staaende støvet hjemme paa Reolen. Læs noget Spejderlitteratur! Du kan med Garanti laane noget hos din Tropfører, og skulde han være blottet for den Slags, saa faa ham til at anskaffe et Patruljeførerbibliotek. Det skal I nok faa Glæde af. 4. Deltag med Liv og Lyst i Troppens Stabspatruljes Arbejde! Har du Fornemmelsen af, hvordan det er at være Dreng i en Patrulje? Gør dine Iagttagelser og find ud af, hvad der er Fuldtræffere, og hvad der er Forbiere.

Jeg kunde remse flere Ting op endnu, men lad dette være nok for denne Gang og send mig et Par Ord, hvis du er af den Mening, at jeg er faret for haardt frem, eller hvis du har nogle Bemærkninger at gøre.

God Jagt!

Gamle Ræv.

Bregnegaard vinder Kronprinsens Pokal til Ejendom

Resultatet af Drengenes Trekamp 1947

	Points
1. Bregnegaard Trop	**1233**
2. Gundsømagle Gruppe	**1188**
3. Frederikssund Gruppe	**1174**
4. Landerupgaard FDF	**1165**
5. Brande FDF	**1132**
6. Fakkegrav FDF	**1070**
7. 2. Bagsværd Trop	**1054**
8. Hellerup Trop	**1044**
9. Rødbyhavn Gruppe	**1041**
10. Jels UA 1. Kr.	**1009**
11. Randers 1. Gruppe	**926**
12. Jels UA 2. Kr.	**793**
13. Hjortshøj-Egaa Gruppe	**751**
14. Outrup Trop	**741**
15. Vorbasse Trop	**688**
16. Skovlund Gruppe	**630**
17. Tylstrup Gruppe	**594**
18. Holbæk FDF	**590**
19. Carl Plougs Trop, Kolding	**443**
20. Nordenskov Gruppe	**419**

60 m Løb:

	Points
1. Landerupgaard FDF	475
2. Jels UA 1. Kr.	447
3. Bregnegaard Trop	424
4. Frederikssund Gruppe	408
5. Gundsømagle Gruppe	382
6. Jels UA 2. Kreds	372
7. Rødbyhavn Gruppe	336
8. Fakkegrav FDF	335
9. Brande FDF	307
10. Randers 1. Gruppe	290
11. Hellerup Trop	257
12. Bagsværd Trop	247
13. Vorbasse Trop	242
14. Holbæk FDF	158
15. Hjortshøj-Egaa Gruppe	156
16. Carl Plougs Trop, Kold.	129
17. Skovlund Gruppe	89
18. Outrup Trop	88
19. Tylstrup Gruppe	78
20. Nordenskov Gruppe	33

Længdespring:

	Points
1. Hellerup Trop	498
2. 2. Bagsværd Trop	496
3. Frederikssund Gruppe	432
4. Bregnegaard Trop	416
5. Gundsømagle Gruppe	414
6. Brande FDF	413
7. Fakkegrav FDF	391
8. Landerupgaard FDF	385
9. Rødbyhavn Gruppe	381
10. Randers 1. Gruppe	344
11. Outrup Trop	344
12. Jels UA 1. Kr.	323
13. Skovlund Gruppe	273
14. Tylstrup Gruppe	259
15. Hjortshøj-Egaa Gruppe	256
16. Holbæk FDF	236
17. Jels UA 2. Kr.	231
18. Vorbasse Trop	228
19. Carl Plougs Trop, Kold.	157
20. Nordenskov Gruppe	150

Kuglestød:

	Points
1. Brande FDF	412
2. Bregnegaard Trop	392
3. Gundsømagle Gruppe	392
4. Fakkegrav FDF	353
5. Hjortshøj-Egaa Gruppe	338
6. Frederikssund Gruppe	334
7. Rødbyhavn Gruppe	324
8. 2. Bagsværd Trop	311
9. Outrup Trop	308
10. Landerupgaard FDF	304
11. Randers 1. Gruppe	291
12. Hellerup Trop	289
13. Skovlund Gruppe	268
14. Tylstrup Gruppe	256
15. Jels UA 1. Kr.	238
16. Nordenskov Gruppe	236
17. Vorbasse Trop	217
18. Holbæk FDF	196
19. Jels UA 2. Kr.	188
20. Carl Plougs Trop, Kold.	156

Den smukke Vandrepræmie »Kronprinsens Pokal« er hermed vundet til Ejendom af Bregnegaard Trop i Charlottenlund. Samme Trop har to Aktier i Længdespringspokalen og en Aktie i hver af de øvrige Pokaler. Brande FDF vandt Kuglestød og faar for anden Gang Pokalen i denne Øvelse. Landerupgaard vandt 60 m Løb og har nu dette Navn indgraveret een Gang paa alle fire Pokaler. Et helt nyt Navn paa Pokalerne er Hellerup Trop, der i Aar vandt Længdespring. *Sek*

(JAMBOREEN)

Udflugterne til Paris og Versailles.

Alligevel var Turen ikke forbi for os Danske, idet der ventede os to dejlige Udflugtsdage, hvor vi naaede at stifte Bekendtskab med Frankrigs smukke Hovedstad og dets pragtfulde gamle Kongeslot i Versailles. Mange af Danskerne havde allerede tidligere været i Paris paa en enkelt Dags Besøg og var derfor godt kendt i alle Kroge af Storstaden. Fra Eiffeltaarnets Top til Metroen i tredie Etage under Jorden gjorde vi Paris, fra Mona Lisa paa Louvre til den ukendte Soldat under Triumfbuen, jo, vi lærte Paris at kende.

Atter hjemad.

Efter et Par Dages utaalmodig Venten gik det saa atter hjemad, denne Gang i franske Vogne til den danske Grænse. En Hjemfart, hvor vi hovedsagelig sov, for vi havde megen Søvn til Gode, men hvor vi ogsaa allerede begyndte at opfriske glade Minder, og hvor vi pludselig kom til at tænke paa, at vi havde for Resten været to Korps paa Turen, men det havde vi ikke opdaget før, for Samarbejdet havde været eksemplarisk; der havde jo kun været eet dansk Hold paa Jamboreen.

Taka.

Der var i Jamboreen en særlig Lejr for Førere, som ikke havde Førerjob. Disse var paa en 4-Dages Tur til Mont Blanc, og vi vil i næste Nummer bringe lidt om deres Tur, samtidig med at vi bringer nogle flere Billeder fra selve Jamboreen.

15. Aargang ★ Nummer 8

Kun for RIDDERSPEJDERE

Der er visse Bøger, man altid gerne vender tilbage til, og som man ved at læse flere Gange forstaar bedre og bedre; til disse Bøger vil jeg ubetinget henregne: »RS-Føreren« af C. Gimbel, den Mand, der allerede i 1933 havde Lykke til at give det dengang nystartede RS-Arbejde saa mange værdifulde Tanker og Ideer, der stadig er lige aktuelle. — Jeg sad igen forleden Dag og læste i »RS-Føreren«, og der var lige et Par enkelte Afsit, der har Bud til vort RS-Arbejde i Dag. — Gimbel siger bl. a.: »En af Grundene til, at man ofte er stødt paa Vanskeligheder i Spejderarbejdet blandt voksne, er, at man har villet plukke Frugterne i Utide. Man behøver blot at se paa, hvorledes Planter og Træer udvikler sig. Først sætter de Knopper, der folder sig ud som Blomster, men efter en Stund falder Bladene af Blomsterne, og de staar en Tid uden at være til videre Glæde for andre, hverken ved deres Udseende eller deres Frugter. Netop denne Periode er uhyre vigtig i Plantens Liv, hvis den faar Tid og gode Kaar, modnes Frugten og bliver værdifuld og brugbar til at sprede nyt Liv. — Ulveunger er som Knopper, Spejdere i Drengeaarene som Blomster, mens de voksne Spejdere svarer til den Tid, da Blomsterbladene visner og falder af, og Plantens hele Kraft gaar til at bringe Frugterne til Modning. De, der prøver det, finder altid, det er sure Frugter, man høster, om man plukker i Utide. Paa samme Maade har de, der har ment, at Spejderarbejde blandt voksne kun bestod i at plukke Frugter, ofte høstet sure Resultater. — Drivfjederen i et fornuftigt Spejderarbejde for den voksne Ungdom maa være: hvorledes kan vi hjælpe dem? — og ikke: hvad kan de bruges til? Naar man for tidligt stiller Krav, som ikke naturligt møder de unge paa deres Vej, er det som at spænde halvvoksne Dyr for Ploven. Der maa først Forberedelse og maalbevidst Skole til, denne Skole ønsker RS-Arbejdet at være. Dersom de unge ser, at deres Førere og ældre Kammerater finder Livets Lykke i Tro paa Gud og i Arbejde for andre, vil de selv søge Lykken her. — Maalet for vort Arbejde er, at en ung Mand, som har været Spejder i Ungdomsaarene, skal være Spejder hele sit Liv, d. v. s. at han ønsker og er forberedt paa at leve sit Liv i Tjeneste for Gud og alle Mennesker, selvom han kommer til at staa alene.« — Lad os i samme Forbindelse lige mindes, hvad Spejdersport for voksne ikke er: Spejdersport for voksne er ikke en selskabelig Forening med Kortspil, Musik eller lign. som Hovedformaal, heller ikke en Diskussionsklub eller en Samenslutning med det Formaal at opøve sig i Sportpræstationer. Arbejdet lægger an paa baade kammeratligt og selskabeligt Samvær, paa Diskussioner og Samtaler om Ungdommens Problemer samt paa alle Arter af Sport, der kan hjælpe til en harmonisk Udvikling af Legemet, *men kun som integrerende Dele af Helheden.* For dem, der vil specialisere sig paa et af disse Omraader, er der andre Foreninger og Klubber, som det ikke er vor Opgave at konkurrere med.

EFTERLYSNING.

Har tidligere gjort opmærksom paa, at »Varden« er det »Forum«, hvor man meget gerne saa Indlæg rundt omkring fra RS-Kredsenes Arbejde, og det er Redaktørens Haab, at der nu i Løbet af Efteraaret maa komme Beretninger om, hvad RS-Kredsene har beskæftiget sig med i Løbet af Sommeren, samt ogsaa og ikke mindst gode Ideer til Efteraarets RS-Arbejde. — Altsaa, jeg glæder mig til i næste »Varden« at kunne møde med Indlæg fra RS-Kredsenes Arbejde ud over Landet. — Indlæg kan enten sendes direkte til Regnskabschef *Sv. A. Hellesen*, Sønderborg, eller til Korpskontoret.

EN SKIVE RUGBRØD.

Pastor Niemøller, der for nylig har været paa Besøg her i Danmark, fortæller i en af sine Prædikener om nogle Mennesker i hans Sogn, der kun havde en daglig Ration paa 1000 Kalorier (altsaa langt under Sultegrænsen), men hver Morgen lagde de alligevel deres første Skive Brød til Side til nogle Flygtninge, som havde endnu mindre at leve af.« — Vi har i den Grad vænnet os til at leve i Overflod og finder det helt i sin Orden, at vi klager til højre og venstre, saa snart vi savner den mindste Smule, eller fordi vi nu skal spise Margarine i Stedet for Halvdelen af Smørrationen, eller fordi vi maa give Afkald paa et Par Fransk-brød om Maaneden. Det er, som om Niemøllers Beretning synes at komme fra en helt anden Verden! —

Og saa kommer vi til at tænke paa Fortællingen om den rige Mand og Lazarus.

»RAGER MIG IKKE.« (Poul Schou i »Er Religion en Privatsag?«)

Jo mere vi lever det kristne Liv, des mere overraskede bliver vi over alt det, Gud synes, kommer os ved. Det kommer mig ved, at min Nabo er syg, at min Kammerat er ked af det, at min Kollega bliver arbejdsløs. Det kommer mig ved, at der er Mennesker, der sulter, Børn, der ødelægges, og Folk, der lider Uret. For alt det, der angaar min Næste, kommer mig ved. Saa snart man faar med Gud at gøre, faar man ogsaa med sine Medmennesker at gøre. Man bliver bundet til dem og forpligtet overfor dem, derfor har levende Kristendom og det, man kalder Arrogance, intet med hinanden at gøre.

Hvorfor er Folk saa utilfredse?

De gaar og venter sig Glæde af andre. De skulde glæde andre, saa blev de glade.

(Arne Garborg.)

DEN BROGEDE SIDE

TI MINUTTER MED LIDT AF HVERT

Kludesamleren.

»Sætter du Pris paa Livet? Saa tag Tiden vel i Agt, for Tid er det Stof, som Livet er lavet af«, sagde Franklin. Paa mindre end 5 Minutter kan en By sættes i Brand, et Skib bores i Sænk, et Menneskeliv gaa tabt. Mangen en stor Dreng eller ung Mand har i et letsindigt Øjeblik ødelagt, hvad han ikke kunde gøre godt igen i et helt Liv!

*

Hvad tænker du mest paa, naar du gaar til Patruljemøde? Paa det, de andre skal gøre for dig — eller det, du skal gøre for de andre?

*

Paa en meget vaad Natøvelse havde en Del Patruljer en Udkigspost, der skulde varsko de andre, naar der var Land forude!

*

Svend: Er det ikke blevet bedre med din Tropførers Adspredthed?

Ole: Nej, tværtimod. Forleden Dag var han hos Lægen, og da denne bankede paa ham ved Undersøgelsen, sagde han »Kom ind!«

*

I Indien kan man ofte se en Fakir, der paa Grund af et Løfte, han har givet, holder sin Arm i Vejret og aldrig bruger den. Til sidst visner den hen og dør. Paa samme Maade gaar det med den Kærlighedsgnist, der findes i ethvedt Menneske. Hvis den ikke bliver brugt, svinder den bort og dør!

*

Det skete paa en anden Natøvelse. En Patrulje var »rigtig ude at svømme.« En Ordonnans fra Hovedkvarteret fandt den endelig langt uden for Ruten. Da opklaredes det, at Patruljeføreren troede, at det sorte paa Kompasnaalen pegede mod Syd!!!

*

Det fortælles fra Jamboreen, at en dansk Patrulje under Gravning til et Lejrarbejde stødte paa en stor Sten. Det var varmt, og ingen af Patruljens Medlemmer havde større Lyst til at mase med den. To Skotter kom forbi i det samme. »Du, Sandy«, raabte Danskerne til den ene, »her ligger en Femøre!« — Stenen kom op, og Sandy fik sin Femøre!

En nybagt Korpssekretær i England havde været paa Gilwel-Kursus og rejste derfra, fast besluttet paa at blive den bedste Korpssekretær nogensinde. Blandt andet vilde han hilse paa enhver, der bar Spejderemblem, og sludre lidt med ham, fortæller »The Scout«. Hans Vej førte ham gennem hele Manchester og det ganske London, og han spejdede overalt efter Folk med Spejderemblem; men skønt han passerede Hundredtusinder af Mennesker, saa han ikke eet! — Det kunde aldrig ske her i Danmark, for vi bærer da alle vort Civilemblem — ikke?

*

Bed din Kammerat skrive en Sætning paa et Stykke Papir. Lad ham saa folde det sammen, uden at du ser, hvad han har skrevet. Lad ham lægge det paa Gulvet og sætte sin ene Fod paa det. — Naar det er gjort, fortæller du ham, at du kan sige, hvad der staar paa Papiret. Din Ven vil sikkert maabende bede dig bevise din Paastand, hvorefter du svarer: »Din Fod.«

Og saa er det nok bedst, at du kan løbe hurtigst!

*

En sur, gammel Herre kom ind i en Slagterbutik og sagde: »De sælger vel ikke sygt Kød her.« Slagteren var lige ved at blive ærgerlig; men hans Bydreng klarede Situationen ved gravalvorligt at sige: »Meget værre — det er dødt alt sammen!

*

Ved du, at det er sundest at trække Vejret gennem Næsen, bl. a. fordi du derved bliver nødt til at holde Munden lukket.

*

Ole: Hvad i Alverden er der i Vejen med dig. Kan du ikke klare saadan en Smule Vandretur uden at blive sur.

Peter (der sidder paa Grøftekanten): »Jeg har gnavet Huden af mine Tær!«

Ole: Velbekomme!

Maanedens Konkurrence:

De mørke, stjerneklare Aftener er begyndt. Benyt dem til at lære Stjernehimlen at kende. For at hjælpe jer paa Gled, lader vi denne Maaneds Konkurrence omhandle Stjernerne. Opgaven er meget let. Her er den:

TEGN ET STJERNEBILLEDE

Du maa gerne tegne mere end eet. Hvis du f. Eks. indsender fire Stjernebilleder, har du fire Chancer for at vinde Lodtrækningen om Maanedens Præmie. Opgaven kan løses lettest ved Hjælp af et Stjernekort; men snyd ikke dig selv ved at nøjes med det. Gaa ud en Aften og find de Stjerner, du har tegnet.

Opgaven skal være Redaktionen i Hænde senest d. 1. Oktober. — God Jagt!

Løsning paa Konkurrencen i August.

Sangene var følgende: 1. Vi traver gennem Skoven —. 2. Vil I kende vore Lege. 3. Den danske Landevej. 4. Her kommer vi Drenge. 5. Det frie, glade Spejderliv. 6. Lad det regne, lad det blæse, lad det gøre, hvad det vil. 7. Se dig ud en Sommerdag. 8. Slut Kreds om det buldrende, bragende Baal. 9. Vi er Børn af Sol og Sommer. 10. Naar Solen lyser klart paa Himlen blaa.

Vindernes Navne vil blive offentliggjort i næste Nummer.

Plakatsøjlen.

Jamboreen i Billeder.

50 Stk. 6 × 9
sendes paa Efterkrav. 10,00 Kr.
25 Stk. 6 × 9
sendes paa Efterkrav. 19,50 Kr.
Eller frit Valg 50 Øre.
NB! Der findes særlige Billeder for Zodiaque-Folk, taget af Schlütter.
Skriv til Finn Solem, I. E. Ohlsensgade 3, København Ø.

Til Salg.
Uniform, Størrelse 16 Aar, god Spejderhat Nr. 55 samt Spisebestik. Pristilbud til Jakob Riis, Lyngs St., Thyholm.

Hallo!!
En god, brugt Duplikator købes. »Væbneren« Aargang 1946, Nr. 5, 7, 8 og 9, købes. Preben E. Sørensen, Strynø.

Buckingham Palace.
Hvem har sin daglige Gang paa det engelske Kongeslot. Der er til Korpskontoret kommet en Hilsen til Gvend (Svend?) Erik Jensen, Grøn Spejder, fra Prinsesse Elizabeth. Vedkommende bedes skrive til Redaktionen, hvis han ønsker Brevet.

Musik!
Kun lidt brugt Miniature-Signalhorn sælges for højeste Bud. Ove Carlsen, Testrup pr. Aalestrup.

RAADSKLIPPEN

ULVENES EGEN SIDE

15. Aargang ★ Nummer 8

ULVE I ANDRE LANDE

HVAD ER EN VARGUNGE?

Han stod ude i Frihavnen med en stor Rygsæk og ventede paa at komme igennem Tolden. Paa Hovedet bar han Ulvehue, men Ulvedragten var graa, og Mærkerne fortalte tydeligt, at han var Svensker. *Karl Axel* hed han, og han boede i *Limhamn* i Sverige.

»Hvor har du været?«

»Jeg har deltaget i en Ulvelejr i Jylland sammen med 24 Ulve fra Frederiksberg. Vi var 6 Svenskere og 2 Englændere.«

»Hvorledes gik det med Sproget?«

»Det gik udmærket og bedre og bedre henimod Slutningen af Lejren.«

»Er der nogen Forskel paa svenske og danske Ulve?«

»Nej, egentlig ikke. Ulveraab, Hilsen og mange Sange er det samme. Ulveunge hedder jo Vargunge paa Svensk. Vore Bandefarver er Hvid, Graa, Brun og Gul, og vi har heller ingen Bandehjælpere, men kun Bandeførere eller Bästemän, som vi kalder dem. Vort Korpsmærke sidder paa Skulderen. Vi har netop faaet nogle nye, der ligner det danske i Tegningen. Farverne er blaa og rød.«

»Ja, de ser flotte ud. Er det en Ordonnanssnor, du bærer om venstre Skulder?«

» Nej, det er vor Bandeførersnor; den er hvid.«

»Hvad var saa din største Oplevelse her?«

»Den morsomste Hændelse i Lejren var den Morgen, da vi alle vaagnede med en grøn Ring i Panden. Vi troede naturligvis, det var Akela og Bagheera, der havde gjort det; men den næste Nat laa Keego vaagen, da 2 fremmede Mænd kom ind paa Sovesalen for at stemple os igen. De flygtede, da Keego kravlede ud af Køjen. Vi blev nu klar over, at vi ikke kunne forlade Lejren uden at holde Vagt. Den næste Aften blev imidlertid den ene af Vagterne bortført. Vi fandt ham senere nede i Sandet. Men nu kendte vi dem saa godt, at vi efter en kortvarig Jagt kunde fange dem oppe i Skoven, hvor de laa i Telt. Akela førte dem til Sognefogeden, mens vi gik i Seng. Næste Morgen blev der ganske stille i Spisesalen, da de 2 Fanger satte sig til Bords sammen med Førerne. Akela maatte forklare, at Førerne havde aftalt det hele med dem. Bagefter var de med til Morgenandagten. Det viste sig at være 2 flinke Fyre, hvoraf den ene endda havde været Ulveunge engang.«

»Du har altsaa været glad for Lejren og Opholdet her i Danmark?«

»Ja, det har jeg, og jeg kommer igen til København Distrikts Fødselsdagsfest den 25. September.«

Og med et muntert Hej forsvinder Keego ind i Toldlokalet med sin Rygsæk.

Karl Axel fra Sverige.

Chikai

Saadan skulde man ku' danse Shere Khans Død!

ULVEUNGER I TYSKLAND

I en Lejr i Nærheden af Hamburg i Tyskland bor en hel Del Flygtninge, som blev tvunget til at forlade deres Hjemstavn under Krigen og følge med Hærene til Tyskland. De stammer fra en hel Del Lande i Østeuropa, og de har ikke særlig store Muligheder for at vende tilbage til deres Hjemlande foreløbig. De engelske Spejdere har derfor i Samarbejde med de engelske Soldater paabegyndt et Spejderarbejde blandt Drengene i denne Lejr. Ulveunger er nu ogsaa begyndt at dukke op, og baade Spejdere og Ulve har faaet Uniformer og Udstyr foræret af amerikanske Spejdere, og faaet det sendt i store Pakker fra Amerika. Ogsaa andre Steder i Tyskland, saavel i den amerikanske og franske som i den engelske Zone eksisterer der lignende Lejre med Spejdere og Ulve. Hovedparten af Flygtningene er fra Estland, Letland og Lithauen. Baade estiske, lettiske og lithauiske Spejdere fra disse Lejre deltog i Jamboreen.

GRAABROR SPØRGER:

Jeg har i Sommer set mange forskellige Ulveunger fra alle Egne af Landet, og jeg blev mere og mere forvirret ved at se den store Uoverensstemmelse, der hersker med Hensyn til Ulvedragtens Udseende og Mærkernes rette Placering. Jeg vil derfor spørge dig:

Hvad er en reglementeret Ulvedragt?
Hvorledes skal Mærkerne anbringes?

Kære Ulve!

Kun 1 Times Rejse fra Frankrigs smukke Hovedstad, Paris, har ca. 40,000 Spejdere fra alle Dele af Jorden været samlet i en stor Lejr, der blev kaldt Fredsjamboreen. Fra din egen Gruppe har der sikkert ogsaa været een eller flere Spejdere med i denne internationale Lejr, og de vil kunne fortælle dig om de storslaaede Oplevelser, de har haft dernede sydpaa i et Land, der endnu er mærket af Krigen. Jeg skal næste Gang fortælle dig om Jamboreen og Ulveungernes Dag, da 2000 franske Ulve oplevede en Dag i Lejren og optraadte i Arenaen. Selv kan du glæde dig til næste Jamboree, der skal afholdes om 4 Aar; for da er du gammel nok til at være med, hvis du da ellers har stræbt efter at blive en dygtig Spejder, saa din Trop kan være bekendt at sende dig af Sted som Repræsentant for de danske Spejdere.

God Jagt! *Phao.*

Korpsmærket i højre og Ømfodsmærket i venstre Side.

MIKO SVARER:

Ved at betragte Billedet af Mowgli og Sona i sidste Spalte faar du delvis Svar paa dine Spørgsmaal.

1. Den reglementerede Ulvedragt bestaar af: *Grøn Sweater, korte Benklæder, Læderbælte, Halstørklæde, Sportsstrømper og Ulvehue.*

2. Hvis du betragter Sonas Ulvebluse meget nøje, vil du se, at *Dueligheds-tegnene* bæres paa højre Overarm.

Paa højre Side af Brystet bæres KORPSMÆRKET nedenunder *Stednavnet.* Endvidere maa man bære Dannebrog ved Besøg i Udlandet, saaledes at det brede Stykke rødt vender ind mod Midten.

I venstre Side bæres ULVEMÆRKET nedenunder *Aarsstjernerne.* Paa *højre* Side af Ulvemærket bæres *1. Stjernen,* medens *2. Stjernen* skal sidde paa venstre Side af Ulvemærket.

Paa venstre Overarm bæres rød, blaa, grøn eller gul *Bandefarve* med Spidsen *opad..* Bandehjælpere bærer et gult Baand rundt om Armen nedenunder Bandefarven, og Bandeførere bærer 2.

HAR DU LAGT MÆRKE TIL

om Mærkerne paa din Ulvesweaters er anbragt paa samme Maade, som Mærkerne paa Mowgli og Sona øverst i denne Spalte. Prøv at tage Ulveblusen frem og ret paa Bandefarven eller flyt 1. Stjernen over i højre Side af Ulvemærket (Ømfodsmærket).

Saa venter jeg at se jer alle i reglementeret Ulvedragt ved Korpsets Fødselsdagsfest den 25. September.

Paa Gensyn. *Kim.*

KONFIRMATION

Den grønne Sangbog — miniature
Kr. 5,00

Testamenter — Skind m. Emblem
Kr. 6.00—3.50

Korttasker 7.00
Spejderbælter 4.50
Militærbælter 9.50
5 cm brede, 2 Dorn
BÆLTER med Ornamenter,
Nyhed 5.80

LÆDERREMME:

Kuffertrem	195	cm,	6.65
do.	120	-	5.25
do.	150	-	7.85
Pakkeremme ...	15	-	0.75
Pakkeremme ...	50	-	0.75
do. Gjorde	50	-	0.50

Igen paa Lager:

Brev-Oblater
50 Stk. 0.50
Hvid Lilje med rød Trekant

SPEJDER-TELEGRAMMER

»Pergament« 0.75
do. m. Spejderlov 1.00
»Lurblæserne« 0.50
»Løberne« 0.50
»Signaløren« 0.50
do. lille Str. .. 0.25

GIV EN BOG
I KONFIRMATIONSGAVE

Paa Opdagelse i Naturen
8.50 — 5.50
Spejderliv 6.50
Drenge og Spejderliv
Skolen paa Højen
Der er en Vej
40 Fortællinger af Fædrelandets Historie
Korset og Kirken i Kunsten
Friluftsbogen

B.-P. Platte 5.50
do. Relief 1.50
Spejderstatue 45.00
Bægre ..... 14.50 — 12.50
Askebægre 9.50 — 8.50 — 7.50
Bronce og m. Rigsvaabnet
Askebægre ..... 8.50 — 7.50
Bronce og m. Korpslejrmotiver
Standerspidser (Liljen)
14.50 — 8.50
Tændstiketui, Bronce og
med Rigsvaaben 6.50

Cliché til Breve o. s. v.
1.50

Specielt Tilbud:

I KAMP PAA ISHAVET

handler om en ung Geograf, der er med paa en Ekspedition i det nordlige Ishav ved Spitzbergen. Ved en frygtelig Hændelse kommer han bort fra sine Fæller og staar ene i Ødemarken, omgivet af Is og et Utal af Farer. Efter en Række dramatiske Eventyr bliver han dog til sidst frelst og vender tilbage til København med mange værdifulde, videnskabelige Optegnelser. Bogen lugter af Spænding og Dramatik. — Kun 1.75.

KFUM-Spejdernes Depot A/S Løngangstræde 16 K. - C. 7616-17.

Bladet er afleveret til Postvæsenet den 17. September 1947.

VÆRNEREN